



Κιάτρα ντισικάτα
(Πέτρα σχισμένη)

«η αετομηλίτσα» (ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ)

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΙΩΤΩΝ «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ»

Αύγουστος
- Σεπτέμβριος
- Οκτώβριος
1990

ΕΤΟΣ 4ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 15

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Η ανάπτυξη του χωριού αποτελεί πλέον γεγονός, που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Και δεν μπορεί γιατί βλέπουμε χρόνο με το χρόνο και μέρα με τη μέρα τη μεγάλη ανοικοδόμηση που συντελείται στο χωριό.

Εκείνο όμως που αξίζει να σκεφτούμε είναι πώς φτάσαμε στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Οπωσδήποτε η στροφή που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια στην 9η σελίδα



Ο Περιφερειάρχης Ηπείρου ανάμεσα από κατοίκους της Αετομηλίτσας στην πλατεία του χωριού μας

Ο Περιφερειάρχης στην Αετομηλίτσα

Στις 10 Σεπτέμβρη του 1990 επισκέφτηκε το χωριό μας ο κ. Αλέξανδρος Βραδής, γενικός γραμματέας της Περιφέρειας Ηπείρου (Περιφερειάρχης).

Ο κ. Περιφερειάρχης είδε από κοντά τα πολλά προβλήματα του χωριού μας και αφού τα συζήτησε με τους κοινοτικούς αρμόδιους, υποσχέθηκε ότι θα τα εξετάσει και θα βοηθήσει ώστε να λυθούν πολλά από αυτά. Μεταξύ των πιο σημαντικών του υποσχεσών ήταν και αυτή της εγγραφής στον προϋπολογισμό του 1991

των Δημοσίων Έργων: της ασφαλτοστρώσης του δρόμου προς το χωριό. Ως γνωστό, τα δημόσια έργα δεν υπάγονται στα Νομαρχιακά προγράμματα αλλά σ' αυτά των Περιφερειών. Εμείς ελπίζουμε και το ευχόμαστε να υλοποιηθεί η υπόσχεση αυτή του κ. Περιφερειάρχη.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Πάρα πολλοί αναγνώστες μας ανησύχησαν και διαμαρτυρήθηκαν για την καθυστέρηση, σχεδόν κατά ένα μήνα, της έκδοσης του 14ου φύλλου της εφημερίδας.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι λόγω των διακοπών του καλοκαιριού και των δυσκολιών που συναντάμε στη συγκέντρωση και στη σύνταξη της ύλης, πολλές φορές μας είναι δύσκολο να είμαστε απόλυτα συνεπείς στην ημερομηνία έκδοσης (που είναι το τέλος κάθε τριμήνου).

Οι δικαιολογημένες ανησυχίες των αναγνωστών μας, παρά όλα αυτά, δείχνουν και το ποσο περιμένουν με αγωνία την εφημερίδα μας, που έχει ήδη μπει σε όλα σχεδόν τα Ντενισκιώτικα αλλά και πολλά φιλικά σπίτια.

Μαζί με τη ΣΥΓΓΝΩΜΗ που σας ζητάμε για την καθυστέρηση της έκδοσης, παράλληλα παίρνουμε και νέο κουράγιο απ' το δικό σας ενδιαφέρον για τη συνέχιση της έκδοσης.

Όσο για την πρόταση, που πολλοί αναγνώστες κάνουν για μηνιαία ή δίμηνη έκδοση, θα τη συζητήσουμε στα επόμενα φύλλα.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '90 Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Με το που μπήκαμε στη δεκαετία του '90, το χωριό μας, η Αετομηλίτσα, μπήκε στο σημαντικότερο στάδιο της ανάπτυξής της. Ύστερα από μια κάμψη που παρουσιάστηκε για μισό σχεδόν αιώνα και που έφτασε μέχρι και τα πρόθυρα της εγκατάλειψής του απ' τους κατοίκους, που προσπαθώντας να αλλάξουν επάγγελμα και για αναζήτηση καλύτερης τύχης, αμέσως μετά τον εμφύλιο πόλεμο απομακρύνθηκαν απ' το χωριό.

Ευτυχώς όμως στο πέρασμα αυτών των τελευταίων δεκαετιών αρκετοί αντιστάθηκαν και παρέμειναν στο χωριό διατηρώντας το ζωντανό έστω και με λίγα σπίτια. Γύρω στα 70 με 80 είχαν απομείνει πριν 12 περίπου χρόνια και τα οποία άρχισαν να ανανεώνονται σιγά-σιγά. Περίπου απ' την εποχή του τέλους της δεκαετίας του '70 άρχισαν να χτίζονται νέα πιο σύγχρονα σπίτια με ρυθμό 5-7 περίπου το χρόνο για να φτάσουμε στον περσινό

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΑΠΟΓΡΑΦΗ '91

ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΙΩΤΕΣ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΤΕ ΕΛΑΤΕ ΣΤΙΣ 17 ΜΑΡΤΗ ΤΟΥ '91 ΣΤΗΝ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ ΓΙΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗ. - ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΟΛΩΝ ΣΑΣ.

ΔΩΣΤΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΠΑΡΩΝ

Το νέο Κοινοτικό Κατάστημα

Επιτέλους η Κοινότητα αποκτά το καινούριο της σπίτι και έτσι λύνεται ένα απ' τα προβλήματα του χωριού. Και λέμε ότι ήταν πρόβλημα, για δύο κυρίως λόγους. Πρώτα - πρώτα γιατί το παλιό κατάστημα (γραφείο) ύστερα απ' την επέκταση της πλατείας) έμεινε άκομψα στη μέση και εμπόδιζε τον οποιοδήποτε εξωραϊσμό της. Επίσης η μη συντήρησή του τα τελευταία χρόνια το κατέστησε ακατάλληλο για οποιαδήποτε χρήση.

Δεύτερον, το παλιό γραφείο δεν μπορούσε πλέον να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της Κοινότητας που είναι σήμερα πολύ μεγαλύτερες απ' ότι ήταν στο

παρελθόν.

Η θέση που διαλέχτηκε τελικά (δηλ. η δυτική πλευρά της πλατείας - πάνω στο παλιό πλυσταριό)

Συνέχεια στην 4η σελίδα



Ο εορτασμός του 15 Αύγουστου

Παρόλο που φέτος ο 15 Αύγουστος ήταν μεσοβδόμαδα, εν τούτοις πάρα πολλοί συμπατριώτες μας απ' όλα τα μέρη παραβρέθηκαν το τριήμερο στο χωριό. Την όλη πρωτοβουλία για τις γιορτές είχε και φέτος ο σύλλογος Αετομηλιτσιωτών «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ», που μας χάρισε ένα αρκετά



πλούσιο πρόγραμμα.

Οι ορχήστρες είχαν φτάσει στις ταβέρνες του χωριού δύο μέρες νωρίτερα δηλαδή στις 13 Αυγούστου και μέχρι τις 16 το μεσημέρι σχεδόν δεν σταμάτησαν να παίζουν, με αποτέλεσμα να «χορτάσουν» κυριολεκτικά χορό όσοι το επιθυμούσαν.

Στις 15 Αυγούστου έγινε η θεία λειτουργία στην

εκκλησία της Παναγίας και παρουσία όλου του χωριού έγινε η δοξολογία στην αυλή της εκκλησίας, το δε ύψωμα είχε η οικογένεια.

Αποστόλη Καρανίδα. Ακολούθησε ο χορός όλων των χωριανών, τον οποίο άνοιξε λεβέντικα ο παγκά-Χρήστος και οι αρχές του τόπου και συνεχίστηκε μέχρι το μεσημέρι.

Ενδιάμεσα έκανε την εμφάνισή του το μικρό χορευτικό συγκρότημα του

Συνέχεια στην 7η σελίδα

ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΕΙ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

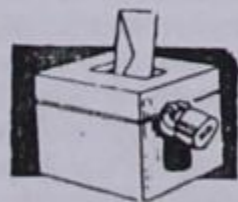
ΘΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΤΑ ΓΥΡΩ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

Ύστερα απ' την επέκταση του χωριού και προς τη νότια πλευρά του, που είναι πια γεγονός, νέα προβλήματα αλλά και νέες ανάγκες συνέχεια ξεφυτρώνουν. Μια απ' αυτές είναι η μεταφορά του νεκροταφείου και του οστεοφυλακίου. Μεταφορά που ο κάθε επισκεπτόμενος την εκκλησία θέλει τόσο αναγκαία και επιτακτική είναι.

Πρώτα - πρώτα η ίδια η σημερινή του θέση, μέσα στο προαύλιο της κεντρικής εκκλησίας του χωριού, δημιουργεί την ανάγκη της μεταφοράς.

Αλλά παράλληλα θα αξιοποιηθούν και όλα τα γύρω απ' την εκκλησία οικοπέδα, που και πολλά είναι αλλά και

= Συνέχεια στην 8η σελίδα



Στις 24 Νοεμβρίου 1990 και ώρα 8.30 το βράδυ ελάτε όλοι στα γραφεία του Συλλόγου. Η συμμετοχή μας στις εκλογές δυναμώνει το Σύλλογο.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ

ΑΓΩΓΙΑΤΗΣ

Ένα άλλο επάγγελμα που ανθούσε στο παρελθόν στην Αετομηλίτσα εκτός του κτηνοτρόφου ήταν το επάγγελμα του Κυρατζή ή του αγωγιάτη. Προσπαθήσαμε να βρούμε από πού προέρχεται η λέξη «Κυρατζής» σε διάφορες εγκυκλοπαιδείες και λεξικά, αλλά δεν το βρήκαμε πουθενά.

Από μένει μόνον το αγωγιάτης, που προέρχεται από το αρχαίον αγωγήιον που σημαίνει αμοιβή για τη μεταφορά ενός βάρους, που με την πάροδο του χρόνου έγινε αγωγή εξόν και αγωγιάτης. Ο λαός μας, το μετέφερε «το αγωγήι ξυπνά τον αγωγιάτη».

— Οι Κυρατζήδες είχαν δημιουργήσει ολόκληρα καραβάνια από μουλάρια και κάνουν μεταφορές διάφορα προϊόντα στο χωριό από την Καστοριά - Γιάννινα - Άργος Ορεστικό, την Παλιά Χρούπιτσα.

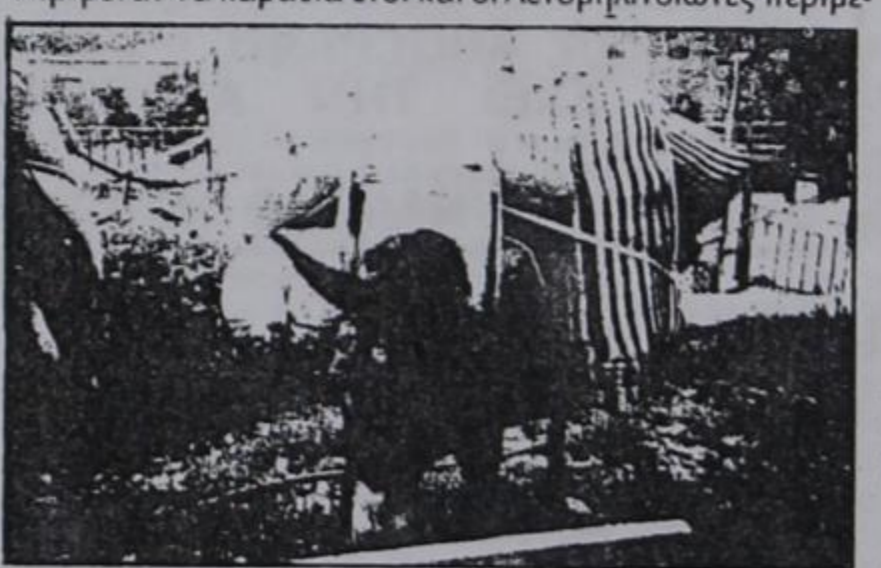
Από τον Κυρατζή θα περιμένει ο μπακάλης το λάδι, τα φασόλια και διάφορα άλλα εφόδια της εποχής εκείνης.

Μαζί με τα εφόδια θα φέρναν και τα μαντάτα καλά και άσχημα, διότι η εφημερίδα, το τηλέφωνο ήταν πολυτέλεια την εποχή εκείνη.

Συνήθως κάθε 15-20 ημέρες γύριζαν τα καραβάνια στο χωριό για να αλλάξουν ρούχα να ιδούν τις οικογένειες αλλά και να ξεκουραστούν για 2-3 μέρες.

Την επιστροφή των Κυρατζήδων οι κάτοικοι τους περιμέναν με λαχράρα, η μάνα το παιδί της, η γυναίκα τον άνδρα και η αρραβωνιασμένη τον καλό της.

Θα μπορούσαμε να πούμε σήμερα, όπως οι νησιώτες περιμέναν τα καράβια έτσι και οι Αετομηλιτιώτες περιμέναν τα καραβάνια. Την εποχή εκείνη τα ζώα ήταν τα μόνα μέσα μεταφοράς προς Αετομηλίτσα από Θεσσαλία και Μακεδονία, που παραχείμαζαν με την κτηνοτροφία τους.



Στα δυνατά ζώα θα φορτωθούν τα ντέγκια και πανωσάμαρα κανένα μικρό παιδί ή και καμιά γριά ή γέρος, που δεν άντεχαν τα πόδια στην πολυήμερη πορεία. Οι μετακινήσεις προς την Αετομηλίτσα από Λάρισα ή Μακεδονία γινόταν πάντα ομαδικά όχι μόνον για παρέα, αλλά και για λόγους ασφαλείας από διάφορους κατοικοκλέφτες που την εποχή εκείνη ήταν σε μεγάλη έξαρση.

Τα κονάκια ήταν γνωστά στους Κυρατζήδες διότι τα περνούσαν 3-4 φορές το χρόνο πάντα διάλεγαν μέρος να έχει βοσκή για τα ζώα.

Η διαδρομή από Λάρισα προς Αετομηλίτσα ήταν 15-20 ημέρες, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες. Όταν φτάναν στο χωριό καθόταν λίγες ημέρες για να ξεκουραστούν οι κυρατζήδες αλλά και τα ζώα. Στο διάστημα αυτό γινόταν και τα παζάρια με τους ξυλεμπόρους για να κόψουν, να μεταφέρουν τα ξύλα τα καραβάνια, τις πιαστές «γριντιές» τάβλες και ότι άλλο δασικό προϊόν.

Οι αποστάσεις μεταφοράς των δασικών προϊόντων ήταν πολύ μεγάλες, διότι δεν υπήρχαν οι δασικοί και αγροτικοί δρόμοι. Το κάρβουνο το πήγαιναν στις πόλεις για να ζεστάνουν τα σπίτια με τα μαγγάλια, τις φοφουδες για μαγείρεμα αλλά και για το σίδερο των ραφτάδων και της ροδιάστρας.

ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«ΣΚΑΠΕΡΔΕΙΟΣ ΑΓΟΡΑ»
ΚΑΣΤΟΡΙΑ - ΤΗΛ. 0467 - 22816

ΣΦΥΡΗΛΑΤΗΣΕΙΣ - ΚΑΛΥΜΠΡΑ
ΒΑΦΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Άγγελος - Διονύσης
Α. ΓΑΡΓΑΛΑΣ - Δ. ΤΣΟΡΜΠΑΣ
ΔΡΟΣΕΡΟ - ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ
ΤΗΛ. 96172

Γράφει ο: ΒΑΓΓΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ



Ο καλύτερος Κυρατζής, ο πιο άξιος γινόταν αρχικυρατζής, ο οποίος έκανε κουμάντο, γενικά για το Καραβάνι. Αυτός θα σηκωθεί πρώτος και με τη βλάχικη λέξη «σκουλάτο» θα σήμαινε εγερτήριο και να αρχίσει το φόρτωμα και με φωνές δυνατές βάζαν το καραβάνι στο δρόμο.

Κάθε μουλάρι είχε το δικό του όνομα ανάλογα με το χρώμα ή ότι άλλο σημάδι. Η Μάρα, η Γκέσα, ο Γιώτης δεν έλειπαν από το καραβάνι. Μόλις το καραβάνι θα ξεφόρτωναν συνήθως σε κάποια βρύση για νερό, τακτοποιούσαν πρώτα τα ζώα, ξεσαμάρωμα για να γκωλιστούν, μετά το κριθάρι και έπειτα η ελεύθερη βοσκή.

Για τους κυρατζήδες το σπειαλιτέ ήταν το γαλοτύρι και ο τραχανάς και κάπου - κάπου κανένα κεμπάπι.

Το βράδυ γύρω στη φωτιά αρχίζαν το φαγοπότι με ανάλογα πειράγματα αλλά μετά από το κρασάκι θα άκουγες και κανένα τραγουδάκι Βλάχικο.

Η άσκηση στο φόρτωμα ιδιαίτερα στα κουτσουρα έκαμε τους αγωγιάτες εύρωστους και δυνατούς. Ιδίως τους νέους αλλά για τους ηλικιωμένους η δουλειά ήταν δύσκολη.

Το σελάχι, ο κούκος ήταν ακχώριστοι σύντροφοι του κυρατζή. Το σελάχι κρατούσε πάντα τους λογαριασμούς του καραβανιού, τον φιλοκομμένο καπνό για το τσιμπούκι. Τον πριόβολο, την ίσκνα για να ανάβουν το τσιμπούκι ή το τσιγάρο. Λέγεται ότι κάποιος αγωγιάτης Αετομηλιτιώτης που μετανάστευσε στην Αμερική, πήρε και τον πριόβολο ίσκνα και πέτρα μαζί του και στη δουλειά που δούλευε με άλλους εργάτες άναψε το τσιγάρο με τον πριόβολο και χαριτολογώντας οι Αμερικανοί τον φώναξαν



(Γκρικ Ηλεκτρικ).

Πολύ κουραστική δουλειά του κυρατζή, πέρα από το φορτίο είχαν και τα στοιχεία της φύσεως: βροχή, χιόνια, ζέστη, πεζοπορεία με μόνη κάλυψη την κάπα και το μαλλινό.

Εκτός από τη μεταφορά σε φορτώματα οι κυρατζήδες κάναν και μία άλλη μεταφορά τις πιαστίες (γριντιές), που τα σέρναν ειδικά μουλάρια μέσα σε μονοπάτια τις λεγόμενες σύρτες.

— Λίγα μουλάρια και λίγοι κυρατζήδες μπορούσαν να κάνουν αυτή τη δουλειά. Διότι ένα μουλάρι άμαθο δεν μπορούσε να κάνει σύρτη, διότι σε μια κατηφόρα μπορούσε να σπάσει τα πόδια αλλά και να σκοτωθεί.

Στην αρχή οι συρτάδες κάναν το μονοπάτι που θα σέρναν τις πιαστίες. Προσπαθούσαν οι στροφές να είναι ανοιχτές για να παίρνουν τις στροφές εύκολα τα ζώα. Τις μεγάλες κατηφές τις αποφεύγουν διότι υπήρχε κίνδυνος να σπάσει τα πόδια του ζώου. Στα πρωτάκια μουλάρια ώσπου να μάθουν στη σύρτη τα βάζαν μικρές πιαστίες.

Στο τέλος κάθε χρονιάς θα βγαίνουν και ορισμένα ζώα ανάπηρα.

Σήμερα όμως, το αναπτυγμένο οδικό δίκτυο έχει ελαττώσει τις σύρτες διότι το αυτοκίνητο πάει σχεδόν παντού.

Στο άλλο φύλλο της εφημερίδας θα συνεχίσουμε με άλλες εργασίες των κυρατζήδων.

Ίσως δεν
γνωρίζετε
ότι...

★ Το χωριό μεγαλώνει και πολλά προβλήματα καινούρια παρουσιάζονται. Μέσα στα άλλα είναι και ανάγκη να υπάρχει Ιερέας συχνότερα στο χωριό. Είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να απασχολήσει όλους μας.



Σάββατο 6 Οκτωβρίου στο χωριό. Μετρήσαμε γύρω στα 25-30 καινούρια σπίτια που χτίστηκαν ή άρχισαν να χτίζονται. Αν συνεχιστεί ο ίδιος ρυθμός, μέσα σε δύο με τρία χρόνια θα έχουν διπλασιαστεί. Αξιοπρόσχετο επίσης είναι το ότι πολλά απ' τα νέα κτίσματα γίνονται με την πιο σύγχρονη τεχνολογία και εξωτερικά αλλά και εσωτερικά.



Η Κοινότητα μεταφέρθηκε στη χειμερινή της έδρα στη Λάρισα. Υπενθυμίζουμε τη διεύθυνση: Καραϊσκάκη 3, Λάρισα τηλ. (041) 229910.

Επίσης και ο σύλλογος είναι εδώ και κάμποσο καιρό ανοιχτός κάθε Τρίτη και Πέμπτη απ' τις 6.30 και μετά.



Το διαβάσαμε πρόσφατα στο περιοδικό «Κόνιτσα» και το μεταφέρουμε: Με διάταγμα στις 2-6-1926 που δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. 199/1926 μεταφέρθηκε η κοινότητα το Δέντσικο στην κοινότητα Λούψικου. Αλλά την ίδια χρονιά με διάταγμα της 17-11-1926 (ΦΕΚ 412/1926) ιδρύεται ίδια κοινότητα Δέντσικο με τη νέα πλέον επωνυμία ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ.



Πληροφορίες μάς λένε ότι σύντομα τα πρώτα τηλέφωνα θα λειτουργήσουν στο χωριό μας. Πόσα είναι αυτά και ποιοι οι τυχεροί που θα τα πάρουν θα το δούμε ελπίζουμε σύντομα.



Μαθαίνουμε (αν η πληροφορία μας είναι αληθινή) ότι σύντομα ετοιμάζονται και τα πρώτα δωμάτια για ενοικίαση. Εμείς δημοσιεύουμε την πληροφορία χωρίς να την έχουμε διασταυρώσει. Πάντως είναι κάτι που πρέπει να γίνει γιατί κρίνεται πλέον απαραίτητο.



Το φυλάκιο μας εγκατέλειψε. Το ίδιο θα συμβεί σε λίγο και με το Σχολείο παρόλο που το τελευταίο αντιστέκεται με πείσμα στον καιρό. Μήπως θάπρεπε να κάνουμε μερικές ακόμη προσπάθειες για να το διαφυλάξουμε προς το παρόν και αργότερα ίσως βρεθεί τρόπος για αξιοποίησή του.

★ Την ευθύνη για τις εκδηλώσεις του 15Αύγουστου είχαν τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Τάσος Καρατζής και Χρήστος Μάτσιος. Ο Δεύτερος επίσης είχε και την ευθύνη για την όλη προετοιμασία των συγκροτημάτων. Τους αξίζουν συγχαρητήρια.



Έντονη ήταν η παρουσία και φέτος το καλοκαίρι των νέων ανθρώπων στο χωριό. Παρουσία που έγινε αισθητή όχι μόνο τις μέρες του 15Αύγουστου αλλά σχεδόν όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού. Πράγμα που είναι αρκετά ελπιδοφόρο για το μέλλον του τόπου μας.

★ Για πρώτη φορά στο χωριό μας εμφανίστηκε φέτος ξένο χορευτικό συγκρότημα. Όπως σε άλλη στήλη αναφέρουμε το 15Αύγουστο έκανε την εμφάνισή του το χορευτικό του μορφωτικού συλλόγου του Επταχωριού και απέσπασε τα χειροκροτήματά μας με τους όμορφους χορούς που παρουσίασε.



Μια μικρή παράγκα στην πλατεία κατασκεύασαν οι συγχωριανοί μας Γιάννης Μπαρμπαγιάννης και Διονύσης Καρατζής και τη δούλεψαν σαν ταβέρνα για ένα περίπου μήνα. Παράγκα που εξυπηρέτησε αρκετό κόσμο, μια και το ένα μαγαζί, που υπήρχε (του Απόστολου Νιτσιάκου) δεν μπορούσε πλέον να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις.



Ο Γιώργος Τονορέζος έχασε το μικρό του κατάστημα επισκευής υποδημάτων που εδώ και αρκετά χρόνια έστησε μόνος του πάνω στο πλυσταριό. Και το έχασε υποχρεωτικά γιατί στη θέση αυτή ως γνωστό χτίζεται το κοινοτικό γραφείο. Ο Γιώργος όμως πιστεύουμε ότι θα βρει μια καινούρια θέση κάπου γύρω (αλλά έξω) απ' την πλατεία για να ξαναρχίσει τις δουλειές του.

★ Και μια σοφή πρόβλεψη που έγινε πριν από 40 και πλέον χρόνια από άνθρωπο που για πολλά χρόνια ασχολήθηκε με τα κοινά του χωριού. Πρόκειται για τον αξιόμηστο Χαράλαμπο Καρατζίο, που διετέλεσε πρόεδρος του χωριού και είπε το εξής προφητικό για τότε, που μόλις είχαν αρχίσει να γίνονται οι δρόμοι μέσα στο χωριό. «Μην βλέπετε που τώρα δεν μας χρειάζονται οι μεγάλοι δρόμοι και οι πλατείες, αλλά θάρθει μέρα, που εδώ θα περνάνε μεγάλα αυτοκίνητα (φορτηγά, πούλμαν...) και ελικόπτερα». Οι παραπάνω προβλέψεις έρχονται και επιβεβαιώνονται σήμερα με τον πιο εύγλωτο τρόπο.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ '90

— Συνέχεια από την 1η σελίδα —

αριθμό των 130 περίπου σπιτιών. Και φτάσαμε στο 1990, που πάγμια αποτελεί σταθμό στην ανάπτυξη του χωριού.

Γύρω στα 20 και πλέον καινούρια σπίτια κτίστηκαν ήδη και άλλες τόσες πλάκες έχουν ριχτεί για να κτιστούν το ερχόμενο καλοκαίρι.

Το χωριό έχει μετατραπεί πραγματικά σ' ένα απέραντο εργοτάξιο και σε κάθε του γωνιά που ξεφυτρώνουν καινούρια θεμέλια και πλάκες. Από το κέντρο του χωριού, όπου την άνοιξη θα βρεθείτε μπροστά σε τρία καινούρια καταστήματα (Κοινοτικό - Καϊμακάνης - Νιτσιάκος), μέχρι τα πιο ακριβά σημεία του από «Κουκουλίτσιο» μέχρι κάτω απ' το Σχολείο) χτίστηκαν ή χτίζονται νέα σπίτια.

Οι Ντενσικιώτες καταφτάνουν από παντού ανακαλύπτουν τα παλιά τους οικόπεδα (που μόνο οι παλιότεροι μπορούν να θυμηθούν) και χτίζουν τα σπίτια τους. Σπίτια μικρά ή μεγάλα, αλλά που έχουν όλες τις σύγχρονες ανέσεις και δεν υστερούν σε τίποτε απ' τις αντίστοιχες μόνιμες κατοικίες.

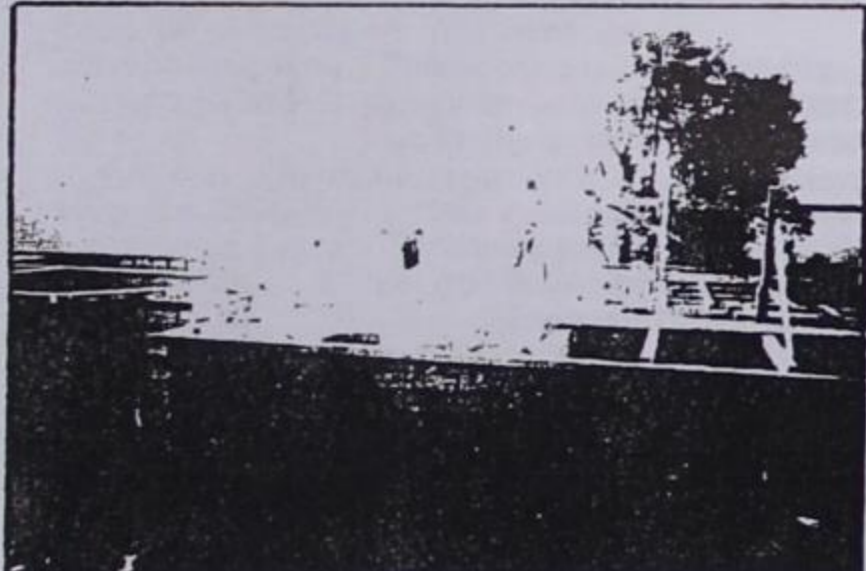
Πράγματι όλα δείχνουν ότι οι συμπατριώτες μας ανακαλύψαν πάλι το χωριό τους ή μάλλον διαπίστωσαν όλα τα πλεονεκτήματά του: θέση, κλίμα, ησυχία, παρέες, διασκέδαση.

Η ανάπτυξη όμως αυτή δημιουργεί και νέα αυξημένα προβλήματα στο χωριό. Τα προβλήματα αυτά κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες. Στα νέα αλλά και στα παλιά προβλήματα που περιμένουν τη λύση τους απ' την Κοινότητα αλλά και στα προβλήματα που πρέπει να δώσει τη λύση ο καθένας που αποφασίζει να χτίσει.

Με τα πρώτα προβλήματα (της Κοινότητας) επειδή είναι πάρα πολλά θα ασχοληθούμε στο επόμενο φύλλο μας.

Σήμερα θα μας απασχολήσουν τα δεύτερα, που πρέπει ο καθένας μας να προσέξει. Είναι μεν απλά αλλά οπωσδήποτε καθοριστικά για τον ίδιο αλλά και για την όψη του χωριού μας.

Αρχίζουμε απ' τα ιδιόκτητα οικόπεδα: Όλοι γνωρίζουμε



Εσωτερική ανάπτυξη

ότι το χωριό παλιότερα ήταν πολύ πυκνοκατοικημένο και σε κάθε σπίτι φιλοξενούνταν δύο και περισσότερες οικογένειες. Οι ανάγκες και οι απαιτήσεις της προηγούμενης 50ετίας ήταν τέτοιες που ένα δωμάτιο για κάθε φάμιλια ήταν αρκετό.

Σήμερα όμως; Το στίβαγμα στις πολυκατοικίες και οι σκοτούρες της ζωής συνετέλεσαν ώστε ο άνθρωπος να αναζητά στις διακοπές του την άνεση και την ησυχία. Έτσι λοιπόν, γεννιέται η ανάγκη εξεύρεσης πολλών νέων και άνετων οικόπεδων. Σε κάθε παλιό οικόπεδο αντιστοιχούν και αρκετοί δικαιούχοι που μεταξύ τους είναι μέχρι δεύτερα και τρίτα ξαδέρφια.

Εδώ χρειάζεται κάποια συνεννόηση, ώστε να μείνουν όσοι χωράνε στο παλιό και οι άλλοι να αναζητήσουν άλλα οικόπεδα. Το στίβαγμα που ήδη έγινε σε μερικά σημεία, πρέπει να γίνει μάθημα για τους υπόλοιπους. Όλοι μας είμαστε δεμένοι συναισθηματικά με τα πατρικά μας οικόπεδα αλλά η λογική λέει ότι δεν χωράνε όλοι.

Οι δρόμοι εξάλλου που δημιουργήθηκαν δεν έχουν καμιά σχέση με τα παλιά σοκάκια που υπήρχαν στο χωριό και έτσι πολλά οικόπεδα στένεψαν περισσότερο. Εξάλλου στην παραθέρισή μας χρειαζόμαστε περισσότερο την αυλή παρά το μεγάλο σπίτι.

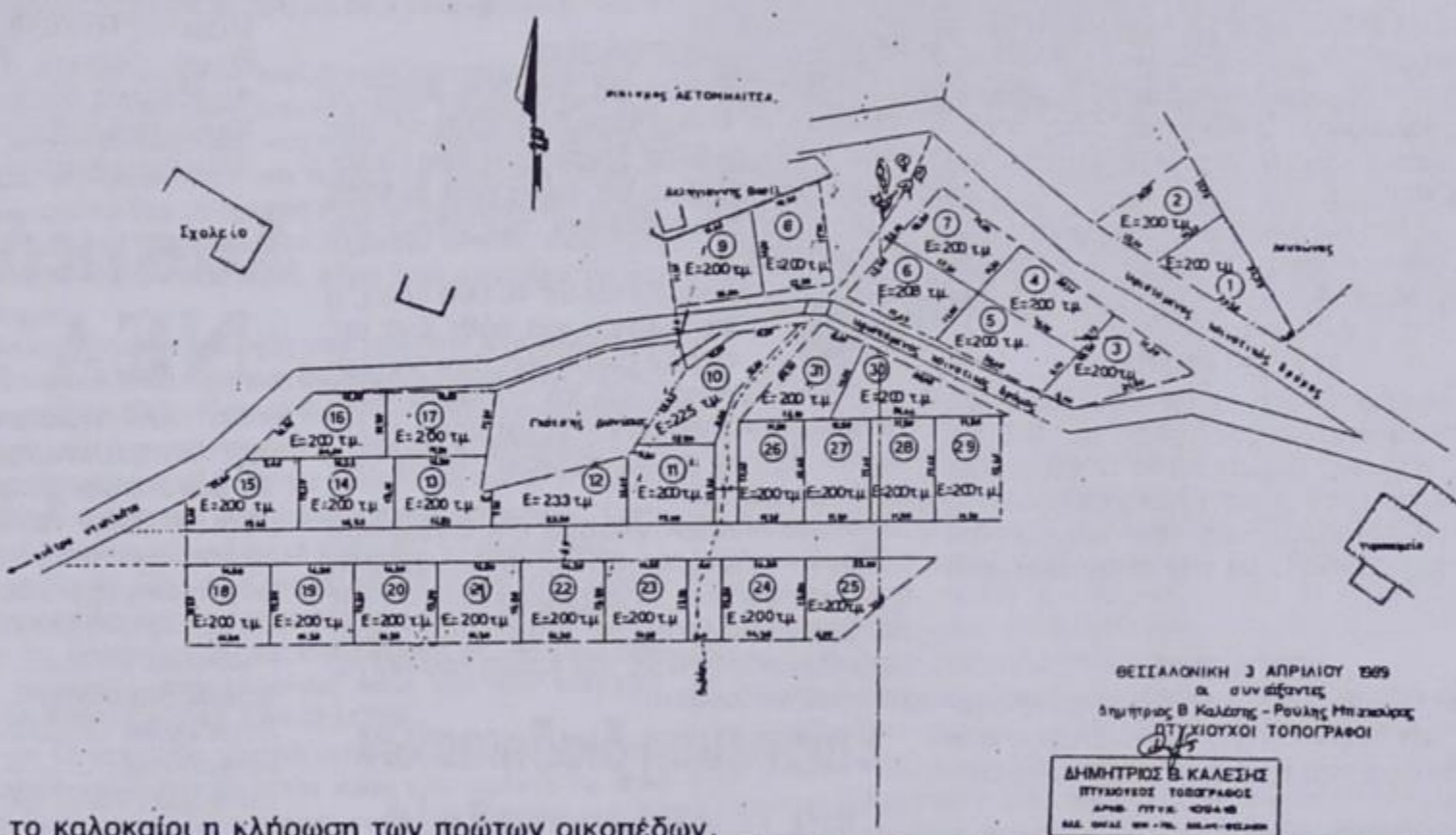
Ένα άλλο θέμα που πρέπει ο καθένας μας να φροντίσει είναι ο σεβασμός της κοινοτικής περιουσίας. Δεν πρέπει ο καθένας που χτίζει σπίτι να εξασφαλίζει οικόπεδο και για δύο ή τρεις επόμενες γενιές του.

Το θέμα αυτό ως το προσέξουμε και η Κοινότητα όταν πρόκειται για μέρος κοινοτικό, γιατί είναι προκλητικό για όλους τους άλλους κατοίκους του χωριού.

Τα ελεύθερα κοινοτικά μέρη πρέπει να μείνουν ελεύθερα

Κληρώθηκαν τα πρώτα 29 οικόπεδα

ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ ΚΟΙΝΙΤΑΣ Ν. ΙΩΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΑΝΟΜΗ 31 ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ
ΚΑΙΜΑΚΑ 1500



Έγινε το καλοκαίρι η κλήρωση των πρώτων οικόπεδων και δημοσιεύουμε παρακάτω τον πίνακα με τους τυχερούς και τον αριθμό οικόπεδου που παίρνει ο καθένας. Τη θέση του αντίστοιχου οικόπεδου μπορεί να βρει ο κάθε ενδιαφερόμενος στο τοπογραφικό σχεδιάγραμμα που ως γνωστό έχουν συντάξει οι συμπατριώτες τοπογράφοι Ρούλης Μπακούρας και Δημήτρης Καλέσης.

- | | |
|---|-------|
| 1. Κυπέρης Χρήστος | No 14 |
| 2. Καράτζιος Στέργιος (Καλίνος) | No 2 |
| 3. Ντίκος Άγγελος του Μιχαήλ | No 12 |
| 4. Παρίσης Μιχαήλ | No 8 |
| 5. Αδελφοί Μαλιούφα | No 23 |
| 6. Τσάτσα Τούλα του Αναστασίου | No 21 |
| 7. Μαλιούφας Χρήστος | No 1 |
| 8. Καράτζιος Γεώργιος του Θωμά | No 27 |
| 9. Νιτσιάκος Αιμίλιος | No 17 |
| 10. Καράτζιου Ευδοκία (σύζυγος Στυλιανού) | No 19 |
| 11. Γαργάλας Γεώργιος | No 10 |
| 12. Δεληγιάννης Δημήτριος | No 11 |
| 13. Μούρτος Ιωάννης του Νικολάου | No 7 |
| 14. Μάτσιος Θεόδωρος του Βασιλείου | No 26 |
| 15. Καράτζιος Σταύρος | No 30 |
| 16. Λαθούτη Πολυτίμη | No 22 |
| 17. Λαθούτης Στέργιος | No 13 |
| 18. Τσολάκης Αθανάσιος | No 6 |
| 19. Γαργάλα Καλλιόπη | No 9 |
| 20. Τζιότζιος Ευάγγελος | No 31 |
| 21. Μαλιούφας Χαρίλαος του Κοσμά | No 4 |
| 22. Πασχώνης Αλέξανδρος | No 16 |
| 23. Στυλιανού Ελισσάβητ | No 15 |
| 24. Μάτσιος Ζήσης του Βασιλείου | No 18 |
| 25. Κολιού Μαρία | No 29 |
| 26. Παπαγιάννη Σύλβια | No 28 |
| 27. Νιτσιάκος Χαρίλαος | No 5 |
| 28. Λιώρα Μαρία | No 3 |
| 29. Καράτζιος Χρήστος του Βασιλείου | No 24 |

Απ' την Κοινότητα επίσης ανακοινώνεται ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν κάνει χρήση του οικόπεδου τους μέσα σε δύο χρόνια από σήμερα δηλ. μέχρι τέλους του 1992.

Επίσης κάθε οικόπεδο ανέρχεται σε 200 και πάνω τετραγωνικά μέτρα, το δε κοστολόγιό τους είναι 40.000 δραχ. έκαστο οικόπεδο.

Ο Πρόεδρος
ΜΑΚΗΣ ΜΟΥΡΤΟΣ

γιατί αργότερα θα καλύψουν και πολλές άλλες ανάγκες που θα παρουσιαστούν (νέα οικόπεδα, δρόμοι, άλλοι κοινόχρηστοι χώροι κλπ.).

Η προστασία των δρόμων (των σοκακιών), πρέπει να απασχολήσει όλους τους κατοίκους. Ανεξάρτητα πώς ήταν παλιά, πρέπει οπωσδήποτε να μείνουν τα σοκάκια που οδηγούν προς τους 5 κεντρικούς δρόμους, απ' όλα τα σπίτια.

Το χωριό μας οπωσδήποτε χάνει την καθαρά κτηνοτροφική μορφή του απ' παίρνει νέα αγροτουριστική όψη. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η συνύπαρξή μας στο χωριό μπορεί να είναι αρμονική. Πρέπει όλοι μας να περιορίσουμε τις αυλές και να προστατεύσουμε τα σπίτια. Οπωσδήποτε τα μεγάλα κήπια δεν μπορούν να ζήσουν στο χωριό, αλλά τα κατοικίδια ζώα και τα λίγα πρόβατα - γίδια - γελάδια (άρρωστα κλπ.) δεν μπορούν να διωχτούν από μέσα.

Σ' όποιο χωριό σαν το δικό μας που επιχειρήθηκε κάτι τέτοιο απέτυχε απ' την πρώτη κιόλας στιγμή. Πολλοί ισχυρίζονται ότι είναι θέμα καθαριότητας. Εμείς πιστεύουμε ότι η καθαριότητα του χωριού δεν εξαρτάται απ' τα λίγα ζώα που κυκλοφορούν μέσα στο χωριό. Άλλες είναι οι εστίες μόλυνσης του χωριού μας και όχι τα ζώα.



Άλλο πρόβλημα που πρέπει να μας απασχολήσει είναι τα νερά που χρησιμοποιεί ο καθένας για πλύσιμο κλπ.

Δεν επιτρέπεται από καμιά αυλή να φεύγουν τα νερά και αν πηγαίνουν στο σπίτι που βρίσκεται πιο κάτω ή στους δρόμους. Οι βόθροι είναι απαραίτητοι και αναγκαίοι, ώσπου να γίνει δίκτυο αποχέτευσης που να μαζεύει όλα τα νερά του χωριού.

Τέλος, ως φροντίζει και ο καθένας χωριστά για το πράσινο του χωριού. Ο Σύλλογος, όλα τα χρόνια, φρόντισε, έκανε δυσανάλογα έξοδα, έφραξε μερικές περιοχές και σήμερα φαίνεται ότι όλη αυτή η προσπάθεια απέδωσε και το χωριό άρχισε να πρασινίζει. Αλλά τώρα μπορεί και ο κάθε ένας χωριστά να συμβάλλει σ' αυτό βάζοντας μερικά δέντρα στην αυλή του που συγχρόνως αποτελούν ομορφιά και γι' αυτόν αλλά και για ολόκληρο το χωριό.

Το χωριό πήρε ένα δρόμο, το δρόμο της ανάπτυξης και δεν μπορούμε πλέον να τη σταματήσουμε ή να γυρίσουμε πίσω για να κάνουμε ορισμένα πράγματα απ' την αρχή. Μπορούμε όμως, έστω και τώρα να διδαχθούμε απ' τα σφάλματα και τις παραλείψεις του παρελθόντος για ένα καλύτερο μέλλον του χωριού μας.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ '91

➤ Όλες οι πληροφορίες μας λένε, ότι η απογραφή του 1991 θα γίνει στα μέσα του Μάρτη. Στην προηγούμενη απογραφή του 1981 οι σύλλογοι αλλά και πολλοί συμπατριώτες μας μεμονωμένα έδωσαν το παρόν σε κείνη την απογραφή που έγινε στη θέση «Παλαιοκούλα».

Υπενθυμίζουμε ότι 82 άτομα απογράφηκαν τότε στο χωριό και αυτός είναι ο επίσημος πληθυσμός της Αετομηλίτσας που γράφτηκε σε όλα τα επίσημα βιβλία και έγγραφα του κράτους.

Επειδή σχεδόν όλες οι νομαρχιακές επιχορηγήσεις δίνονται βάσει του πληθυσμού όλοι καταλαβαίνουμε πόσο αναγκαία είναι η μετάβαση όλων το Μάρτιο για απογραφή στο χωριό.

Επειδή το θέμα το θεωρούμε αρκετά σημαντικό, θα επανέλθουμε και στο επόμενο φύλλο μας, αλλά η Κοινότητα και οι Σύλλογοι, αλλά και όλοι μας, πρέπει να το έχουμε από τώρα στο μυαλό μας.

ΑΦΟΙ ΣΤ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
★ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ
★ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Ο ΓΡΑΜΜΟΣ»
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 33 - ΤΗΛ. 031 - 308512
ΠΥΛΑΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ '91

Ανοιχτή Επιστολή

«Τα ουσιαστικά είναι κοινά,
Τα κοινά είναι ουσιαστικά»

Οι δημοτικές εκλογές αποτελούν πλέον παρελθόν. Οι αντιδικίες των κομμάτων και το μέτρημα των κουκκίων, τα κέρδη και οι ζημιές του καθενός, τα μηνύματα και τα μαθήματα που δόθηκαν, αν δόθηκαν, απασχόλησαν καθημερινά τον τόπο, χύνοντας τόνους μελάνης και πουλώντας εκατομμύρια φυλλάδες. Όλοι μας λοιπόν, λίγο πολύ, ζούσαμε και ανακνύαμε μέσα σ' αυτό το εκλογικό κλίμα.

Με αφορμή λοιπόν αυτές τις εκλογές, δεν αποφεύγαμε τον πειρασμό να σκεφτούμε και τις αντίστοιχες εκλογές που θα γίνουν στο χωριό μας, για την ανάδειξη νέου κοινοτικού συμβουλίου. Εμείς λοιπόν, ο Βασίλης, ο Χρήστος και ο Κώστας, τολμήσαμε και κτύπησε κάποια πρωτοβουλία που αποβλέπει στη δημοσίευση ορισμένων σκέψεών μας, σχετικά με τις εκλογές αυτές.

Το χωριό μπήκε σ' ένα στάδιο ανάπτυξης, που αδιαμφισβήτητα είναι το σημαντικότερο μετά τον πόλεμο, που είχε σαν αποτέλεσμα η ζωή να ξαναγυρίσει στα 1.520 μέτρα. Βέβαια η ανάπτυξη αυτή ήρθε κάπως αργά σε σχέση με τα άλλα θλαχοχώρια, αλλά έστω και τώρα μπορούν να γίνουν πολλά πράγματα.

Το Ντινίσκο, όπως φαίνεται, σύντομα θα πάρει την αγροτουριστική μορφή ξεφεύγοντας έτσι απ' τον καθυστερημένο παραδοσιακό κτηνοτροφικό του δρόμο. Επομένως επιβάλλεται να γίνουν ή να προγραμματιστούν για τα επόμενα χρόνια ένα κλήθος κανονικών έργων. Έργα που θα είναι καθοριστικά για το μέλλον του τόπου και τη τιμολογία μας. Έργα που θα αποβλέπουν στην ψυχαγωγία, στην παιδεία, στην άνοδο του βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου, στην καλλιέργεια σε τελευταία ανάλυση, της ζωής των ανθρώπων αυτού του χωριού.

Μ' αυτές λοιπόν τις σκέψεις ονειρευτήκαμε κάτι τολμηρό και γιατί όχι πρωτοποριακό: **ΕΝΑΝ ΚΟΙΝΟ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΑΜΠΕΛΑ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ.** Έναν συνδυασμό κάτω απ' τον οποίο θα στεγαστούν όλα τα δυναμικά άτομα του χωριού. Άτομα που θέλουν να προσφέρουν, να μοχθήσουν, να εργαστούν και να δώσουν ότι καλύτερο έχουν μέσα τους. Άτομα κάθε ηλικίας, κάθε κομματικής ιδεολογίας, ανεξαρτήτως φύλου. Άτομα που πάνε απ' όλα βάζουν το συμφέρον του χωριού.

Πιστεύουμε ότι μόνο αν συσχετιστεί και στρατηγητούμε όλοι κάτω από μια κοινή ομπρέλα θα μπορούσαμε να κάνουμε θαύματα. Ας μην ξεχνάμε το αρχαίο «**Η ισχύς εν τη ενώσει**». Ο κομματισμός, οι τυχόν αντιζηλίες που λογικά υπάρχουν, είναι πολυτέλεια για μας και πρέπει να παραμεινούν. Είναι πολυτέλεια γιατί μ' αυτό τον τρόπο ο τόπος μας σπρτίζεται μιας δυναμικής μερίδας ατόμων που θα μπορούσαν να δομηθούν κάτω πολύ σ' αυτή τη φάση. Πιστεύουμε ακόμη ότι είναι πολυτέλεια για μας να κάνουμε αντικολλητική. Όχι προς Θεού μη μας κατηγορήσετε για αντιδημοκρατι-

κούς, αυταρχικούς, δικτατορικούς. Το δικαίωμα της αντίθετης γνώμης υπάρχει και πρέπει να υπάρχει μέσα σε μια οικογένεια. Γιατί μόνο έτσι ο διάλογος φέρνει καρπούς. Όμως μέσα σε 150 ψηφοφόρους η κακόβουλη αντιπολιτευση είναι σκέτη καταστροφή.

Ας σκεφτούμε λίγο ρεαλιστικά, έχοντας σαν γνώμονα την ατήρη και μόνο προς το χωριό καθώς και την προκοπή του και να τίμαστε σίγουροι ότι πολλά θα προσφέρουμε μ' αυτόν τον τρόπο.

Οι εκλογές, απ' τη φύση τους, μοιράζουν τη μικρή κοινωνία του χωριού στα δύο ίσως και στα τρία. Τη μοιράζουν κομματικά, οικογενειακά και συγγενικά, συμφεροντολογικά κλπ. Εμείς νομίζουμε ότι είναι καιρός να δώσουμε τέλος σ' όλα τα παραπάνω και να θρούμε σημεία που μπορούν να μας φέρουν κοντά, να μας ενώσουν δηλαδή. Κοινός στόχος **Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ**, κέρα από συμφέροντα και σκοπιμότητες.

Ας κάνουμε λοιπόν εκλογές που ενώνουν τον κόσμο και όχι που διαιρούν. Εκλογές που θα συμμετέχουν όλοι και όχι μόνο μια μερίδα. Εκλογές που θα αποτελέσουν παράδειγμα για μίμηση και όχι για αποφυγή. Πρέπει ν' αφήσουμε για άλλο και όχι για τις κλάτες του χωριού τις κακοπροαίρετες διαφωνίες μας που καμιά φορά, ανθρώπινα ίσως, έχουμε. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να το σηκώσει το χωριό μας.

Όσοι τυχόν θα ήθελαν ν' ασχοληθούν μόνοι τους ξεκομμένοι με τα κοινά και να προχωρήσουν σε συνδυασμούς, ας αφήσουν τις δικαιολογημένες ανθρώπινες φιλοδοξίες τους για μια τετρατία, δοκιμάζοντας κάτι νέο και τολμηρό. **ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ, ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.**

Όσο για το ποιος θα ηγείται αυτού του υπερκομματικού οικογενειακού συνδυασμού είναι κάτι που πρέπει να βγει μετά από διάλογο με όλους τους πατριώτες, μέσα απ' τις στήλες της εφημερίδας μας. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το άτομο πρέπει να είναι ηθικό, τίμιο, δυναμικό, να χαιρεί εκτίμησης απ' όλους, να έχει κάποια κοινωνική ακτινοβολία και καταξίωση, να το διακρίνει η διαφάνεια στις πράξεις του και πάνω απ' όλα ν' αγαπά το χωριό.

Και σέμει λοιπόν όλους τους φορείς του χωριού, συλλόγους, σεντεντισμούς ακόμα και καθίαν ξεχωριστά, μέσα απ' τις στήλες της εφημερίδας να εκφράσει τις απόψεις του, να προσφέρει την καλύτερη γνώση του, να υποδείξει το αξιο κατά τη γνώμη του πρόσωπο και γιατί όχι ακόμη και να διαφεντίσει σε ό,τι νομίζει.

- Τελειώνοντας θέλουμε να θέσουμε υπόψη σας τα εξής:
- 1) Δεν αποβλέπουμε και δεν εκζητούμε καμιά προσωπική οφέλεια και εντρυπούμε χωρίς κανένα ιδιωτικό συμφέρον.
 - 2) Δεν υποδεικνύουμε ούτε στοχεύουμε σε κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο. Αυτό θα το υποδείξετε ΕΣΕΙΣ.
 - 3) Δεν τίμαστε δωροφόροι και βαλτοί **ΚΑΝΕΝΟΣ**.
 - 4) Δεν τίμαστε ψηφοφόροι του **ΝΤΙΝΙΣΚΟ**.
 - 5) Αγαπάμε όμας και τονάρι το χωριό, όσο όλοι σας.
 - 6) Γνωρίζουμε ότι ίσως πολλοί δουν την πρωτοβουλία μας αυτή με ένα μάτι και με διάθεση καχύποκτη.
- Περιμένουμε τις απόψεις σας και τη συμμετοχή σας σ' έναν επικοδομητικό και διαφεντιστικό διάλογο.
ΝΙΣΕΛΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ - ΑΙΣΕΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ - ΝΤΙΣΙΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ



Κρίσεις κι Απόψεις

«Θεσσαλονίκη, 12-9-1990

Θα ήθελα να προτείνω, αν βέβαια συμφωνείτε τόσο εσείς, όσο και η συντακτική επιτροπή, να δημοσιεύονται από τούδε και στο εξής ένα ή δύο ιστορικά σημειώματα σε κάθε φύλλο της εφημερίδας σας, που αφορούν την ιστορία του τόπου μας. Τη συγγραφή των σημειωμάτων αυτών μπορούν να συντάξουν όσοι γνωρίζουν πραγματικά ιστορικά γεγονότα παλιά και τωρινά ή και τα έζησαν, απλά χωρίς σχόλια, χωρίς να βίξουν πρόσωπα ή πράγματα και να μπορούν να τα δικαιολογήσουν.

Έτσι θα γνωρίσουμε όλοι μας το τι συνέβη στις δύσκολες πράγματι στιγμές για τον τόπο μας, θα αντλήσουμε χρήσιμα συμπεράσματα από το παρελθόν, για να αποφύγουμε μελλοντικά λάθη. Βέβαια ίσως να μην πρόκειται για ιστορικό έργο μια και η ιστορία γράφεται από τους ιστορικούς, όμως μιλάμε για ιστορικά σημειώματα γραμμένα από τους ίδιους τους «δράστες των γεγονότων» ή τους αυτόπτες μάρτυρες, που η δράση και η μαρτυρία τους είναι άμεση και η περιγραφή φανταζόμαστε άδολη, αμερόληπτη και πραγματική.

Στη συνέχεια είναι δυνατό επίσης τα παραπάνω ιστορικά σημειώματα να εκδοθούν σε βιβλίο πλέον με όρους που θα ορίσει η συντακτική επιτροπή.

Με την ελπίδα ότι η παραπάνω άποψη μου θα έχει ευνοϊκή απήχηση στους συμπατριώτες μας παρακαλώ να τη δημοσιεύσετε (την πρόταση) στο προσεχές φύλλο της εφημερίδας σας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣ. ΚΑΛΕΣΗΣ
Θεσσαλονίκη
ΠΡΟΤΑΣΗ

1. Προτείνω τα τραγούδια, που με τόσο ζήλο και σεβασμό προς την παράδοση ερμηνεύτηκαν από τους: Θέοδωρο Φερφέλη, Ζαχαρούλα Μακρή και Κυλλιόπη Καράτζου, να επανερμηνευτούν ενορχηστρωμένα πλέον, ούτως ώστε να ξεπεράσουν τα στενά όρια της «**ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ**» και να γίνουν ευρύτερα γνωστά.

2. Να δημοσιεύεται σε κάθε φύλλο και ένα από τα παραπάνω τραγούδια για να καταστούν γνωστά στους νεότερους και να το θυμηθούν οι γερωνότεροι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΚΑΛΕΣΗΣ
Θεσσαλονίκη

ΓΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ Τζοτζιός Ευαγγέλιος
Πληροφορίες: τηλ. 041-229748

ΚΙ ΕΝΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ «ΟΧΙ»

ΔΕ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΜΕ ΚΑΛΑ!

Τ. Ζωίου



Δραστηριότητες του Συλλόγου μας

Εκτός απ' τις εκδηλώσεις που προσέφερε ο σύλλογός μας στο χωριό το 15Αύγουστο, είχε και τις παρακάτω δραστηριότητες:

- Εμφανίστηκε το χορευτικό στον Προφήτη Ηλία Φούρκας στις 20 Ιουλίου με την ευκαιρία του εορτασμού της ημέρας της γυναίκας της Πίνδου.
- Στις 4-8-90 τα δύο χορευτικά του συλλόγου (μικρά και μεγάλα) ύστερα από πρόσκληση του τοπικού μορφωτικού συλλόγου εμφανίστηκαν στην Καστάνιανη Κόνιτσα.
- Τέλος το χορευτικά μας εμφανίστηκαν και στο Επταχώρι - Καστοριάς με την ευκαιρία της τοπικής γιορτής της Αγίας Παρασκευής στις 26-7-90.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εμφανίσεις των χορευτικών



μας συγκροτημάτων ήταν σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις εντυπωσιακές και απέσπασαν τα συγχαρητήρια απ' όλους τους κατοίκους των παραπάνω περιοχών.





ΓΕΝΗΣΕΙΣ

- Γιάννης και Βάσω Καρανίκα απ' τη Λάρισα, έχουν αγοράκι.
- Άκης και Δάφνη Νιτσιάκου που μένουν στα Γιάννενα έχουν αγοράκι.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Ο Νίκος και η Ζέτα Καρατζίου βάφτισαν στη Λάρισα το αγοράκι τους και του δώσαν το όνομα Στυλιανός (Στυλιανόλου αλ' Κώτσια, ο νεώτερος λοιπόν). Νουνά του ήταν η Φανή Καρατζίου.
- Επίσης πρόσφατα στη Λάρισα ο Τόλης Κουτρομπέλης βάφτισε το αγοράκι που πήρε τα ονόματα Ισίδωρος και Ραφαήλ.
- Ο Θανάσης και η Μαίρη Κουτρομπέλη βάφτισαν προχτές στη Θεσσαλονίκη την κόρη τους με το όνομα Ανδρονίκη.
- Ο Στέργιος και η Ελένη Παρίση απ' την Κρύα Βρύση βάφτισαν το κοριτσάκι τους με το όνομα Κωνσταντίνα.
- Ο Κώστας και η Ανθούλα (το γένος Παρίση) βάφτισαν το αγοράκι τους στην Κρύα Βρύση και πήρε το όνομα Νικόλαος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Γυμναστής Χρήστος Μάτσιος αρραβωνιάστηκε με τη γυμνάστρια Γεωργία Τζιαχάνα από τη Λάρισα.
- Ο Ρούλης Καζαντζής (το γένος Ερμιόνης Φερφέλη) απ' τη Νάουσα αρραβωνιάστηκε με την Εύη Κιαφούλη.
- Ο Αργύρης Μαλιούφας του Στεργίου αρραβωνιάστηκε με τη Δέσποινα Φαναροπούλου απ' τη Θεσ/νίκη.
- Ο Κώστας Μαλιούφας του Στεργίου, ποδοσφαιριστής του ΠΑΟΚ, αρραβωνιάστηκε με τη Δήμητρα Φούσκα απ' τη Θεσσαλονίκη.
- Η Άννα Γεωργίου Καρανίκα (το γένος Βασ. Γαργάλα) απ' το Γερακάρι αρραβωνιάστηκε με τον Κυριαζή Στέλιο, απ' το Καλαμάκι.
- Ο Σκαπέρδας Βασίλης του Άγγελου απ' την Κρύα Βρύση, αρραβωνιάστηκε με την Αφροδίτη Κουκουλίδου απ' τη Νάουσα.
- Η Θάλεια Βασιλείου Καρατζίου απ' το Πουρνάρι αρραβωνιάστηκε με τον Λευτέρη Μπατζογιάννη που κατάγεται από το Λιβάδι Ελασσόνας και μένει στην Κατερίνη.
- Η Τούλα Αθανασίου Μπαρμπαγιάννη αρραβωνιάστηκε με τον Τουμανίδη Βασίλη.
- Η Μαρούλα Αθανασίου Μπαρμπαγιάννη, αρραβωνιάστηκε με τον Πόλη Σαββίδη.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Στέργιος Λαβούτης - Τάκης απ' το Καλαμάκι και η Άννα Γαργάλα του Γεωργίου απ' τη Νάουσα παντρεύτηκαν στη Λάρισα και κουμπάρος τους έγινε ο γυμναστής και πρόεδρος του συλλόγου Θεσ/νίκης κ. Τάκης Γαργάλας.
- Η Αλεξάνδρα Κων/νου Μούρτου απ' τον Προφήτη Ηλία παντρεύτηκε στις 11-11-90 με τον Κωνσταντίνο Τσακνάκο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Έφυγαν πρόσφατα από κοντά μας:
- Ο μπαρμπα-Ντίνας Καρατζίος που έμενε στην Καλή και σε ηλικία 93 χρόνων.
- Η Βούλα Πασχώνη σύζυγος του Παπαστέργιου απ' το Λιπαρό και σε ηλικία 73 χρόνων.
- Και ο συμπατριώτης γιατρός Γεώργιος Καρανίκας που έμεινε στη Λάρισα, σε ηλικία μόλις 45 χρόνων.

**Χωριάτικη Ταβέρνα
ή
ΘΡΑΚΙΑ**

για καλό φαγητό
σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΑΤΖΩΝΑΣ
ΣΑΜΘΟΥ 20 — ΤΗΛΕΦ.: 252-877
(στη παλιά Έβδομαδιαία Άγορά)

Σ' αυτούς που έφυγαν

Πρόσφατα η οικογένεια Δημητρίου και Αναστασίας Κουντούλη, που είναι ιδιοκτήτης του κέντρου «ΡΟΤΟΝΤΑ», έχασαν το θλαστάρι τους, τον Χρήστο Κουντούλη σε ηλικία μόλις 16 χρόνων.

Ο Σύλλογος Αετομηλιτιστών «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ» που επί χρόνια συνεργάστηκε αλλά και η εφημερίδα του εκφράζουν στους γονείς του Χρήστου τα βαθιά τους συλλυπητήρια.

- Πριν από λίγες μέρες τη δική μας κοινωνία της Κρύας Βρύσης συντάραξε ο χαμός ενός νέου ανθρώπου. Πρόκειται για τον Αλέξη Χαντζάρα σύζυγο της Ελένης Βαίου Σκαπέρδα, που χάθηκε σε ηλικία μόλις 24 ετών. Το πιο τραγικό είναι ότι ο άτυχος νέος παντρεύτηκε με την Ελένη λίγες μέρες πριν το ατύχημα. Ποια λόγια άραγε μπορούν να παρηγορήσουν τους δικούς του;

Για τον
Μπαρμπα-
Ντίνια

Στις 9/8/1990 ο παλάμαχος της Αετομηλίτσας Κων/νος Καρατζίος άφησε την τελευταία πνοή στην Καλή της Πέλλας. Ο θάνατός του έφερε στη μνήμη μας τους πικρούς στίχους αλήθεια στίχους του ποιητή, που θρηνούν το χαμό ενός δικού μας ανθρώπου και που βεβαιώνουν ότι τίποτε δεν σταματιέται ούτε ακόμα κι ένα φύλλο που πέφτει.

Ο αείμνηστος Ντίνιας Καρατζίος, για όσους τον γνώρισαν από κοντά, ήταν πρότυπο καλού οικογενειάρχη και φίλου, με απεριόριστη αγάπη για τον τόπο που γεννήθηκε και τους συγχωριναούς του, αλλά και με πλούσια κοινοτική



Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΝΤΙΝΑΣ

προσφορά και μάλιστα σε δύσκολα χρόνια, που η τόλμη, η φιλία, η ανθρωπία και η επιβίωση κάθε στιγμή δοκιμαζόταν σκληρά....

Η ανθρωπιά του ήταν αξέχαστη. Θέλω να δώσω σ' αυτή τη λέξη το πιο ψηλό νόημα για να το χαράξω στη μνήμη όλων εκείνων που θέλουν να τον τιμήσουν.

Είχε ανεπτυγμένη την αισιοδοξία σε βαθμό ανεπανάληπτο, αυτό το αρχικό ένστικτο που τελικί επιδρά στις σκέψεις και τις πράξεις των ανθρώπων και που κυριαρχεί σ' ολόκληρη τη ζωή.

Εζήσε με απλότητα γιαυτό και επηρέαζε αποφασιστικά το περιβάλλον του, με γαλήνη γιαυτό και ήταν ευτυχισμένος. Είχε αντιληφθεί ότι ο αληθινός πλούτος της ζωής είναι η στοργή, η μετριοπάθεια, ο σεβασμός και η υπομονή, ενώ αντίθετα η αληθινή δυστυχία βρίσκεται κυριολεκτικά μέσα στον εγωισμό.

Θα έλεγα πως ήταν ένας ποιητής γιατί ποιητές είναι όλοι όσοι αγαπούν, όλοι όσοι νιώθουν τις μεγάλες αλήθειες, όλοι όσοι λένε πως η μεγαλύτερη αλήθεια απ' όλες είναι η αγάπη που κατά τον ΣΕΞΠΙΡ ευφραίνει, καθώς ο ήλιος μετά την καταιγίδα.

Πικροί είναι οι λογισμοί μας καθώς απήλθε της συγγενείας ημών. Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή του σε χώρα ζώντων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΤΖΙΟΣ
Μιαούλη 79, 41223 - Λάρισα

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ύστερα απ' τα παραπάνω όμορφα λόγια, που εκφράζουν απόλυτα και την εφημερίδα μας, τα δικά μας σχόλια είναι περιττά.

Ένας νέος έφυγε από κοντά μας

Πριν λίγο καιρό το Γαργαλέικο δέντρο και η οικογένεια

Γρηγορίου Γαργάλα έχασε το γιό του Διονυσάκη 20 ετών. Ο θάνατος λύπησε τους γονείς και τον αδελφό του αλλά και τη μικρή κοινωνία στο Καλαμάκι που ζούσε.

Με λόγια δεν μπορείς να παρηγορήσεις ένα πατέρα, μιλιά που χάνει το παιδί τους στο άνθος της ηλικίας.

Η εφημερίδα μας συλλυπείται τους γονείς του. Στο Διονύση, ας είναι ελαφρό το χόμα του Καλαμακίου που τον σκεπάζει.

ΒΑΓΓΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

Πέρασε ένας χρόνος!

Πέρασε κιόλας ένας χρόνος από τότε που έφυγε από κοντά μας ο αείμνηστος Θωμάς Καλέσης. Ένας ολόκληρος χρόνος πέρασε από την ημέρα που παίχτηκε η τελευταία πράξη του δράματος πάνω στο αφιλόξενο βουνό της Σάμου, τόσο γιαυτόν, όσο και για τη σύζυγό του Καίτη, που επέβαιναν στο μοιραίο αεροπλάνο.

Η απουσία τους είναι παραπάνω από αισθητή. Μας λείπουν. Μας λείπει πολύ η λογική του Θωμά, η σύνεση και η νοσταλγία του για τους συμπατριώτες. Μας λείπει ο τρόπος που χειριζόταν τις διάφορες δύσκολες υποθέσεις του συλλόγου, ο συνεχής αγώνας του για την ανά τη γη επικράτηση της ειρήνης μέσω συλλογικών οργάνων, και τα πάμπολλα ταξίδια στο εξωτερικό για τον ίδιο σκοπό.

Τα παιδιά του τον στερήθηκαν, οι συγγενείς του τον έχασαν, οι φίλοι του τον αποζητούν και οι Ντενισκιώτες νιώθουν υπερηφάνεια που ήταν συμπατριώτης τους.

Σαν να ήταν χτες λοιπόν, που αποχαιρετώντας τ' ανίψια του γείτονες δύο μέρες προτού φύγει για διακοπές ο μικρούλης Βασιλάκης τον αγκάλιασε τρυφερά δίνοντάς του υπερβολικά πολλές ευχές για καλό ταξίδι και για καλό γυρισμό, σαν να ήθελε μ' αυτό τον τρόπο να προβάλλει κάποια αντίσταση στα καταχθόνια σχέδια του χάρου. Μάταια όμως, η αντίστροφη μέτρηση είχε αρχίσει ήδη.

Και μεις περνώντας από το σπίτι όπου έμειναν στρέψουμε το βλέμμα μας προς τα εκεί, μη μπορώντας να συνειδητοποιήσουμε, ότι δεν θα ξεπροβάλλει κάποια ανθρώπινη φιγούρα, που θα ποτίζει τα λουλούδια στο μπαλκόνι.

Αιώνια του η μνήμη.

ΕΝΑΣ ΝΤΕΝΙΣΚΙΩΤΗΣ

Γεώργιος Καρανίκας

Πριν λίγο καιρό έφυγε από κοντά μας ένας συμπατριώτης επιστήμονας. Πρόκειται για τον Γεώργιο Καρανίκα του Κοσμά και της Ευαγγελίας απ' τη Λάρισα. Ο Γιώργος γεννήθηκε πριν 49 χρόνια στην Ανάβρα Αγιάς και πέρασε τα μαθητικά του χρόνια στη Λάρισα (1ο Γυμνάσιο).

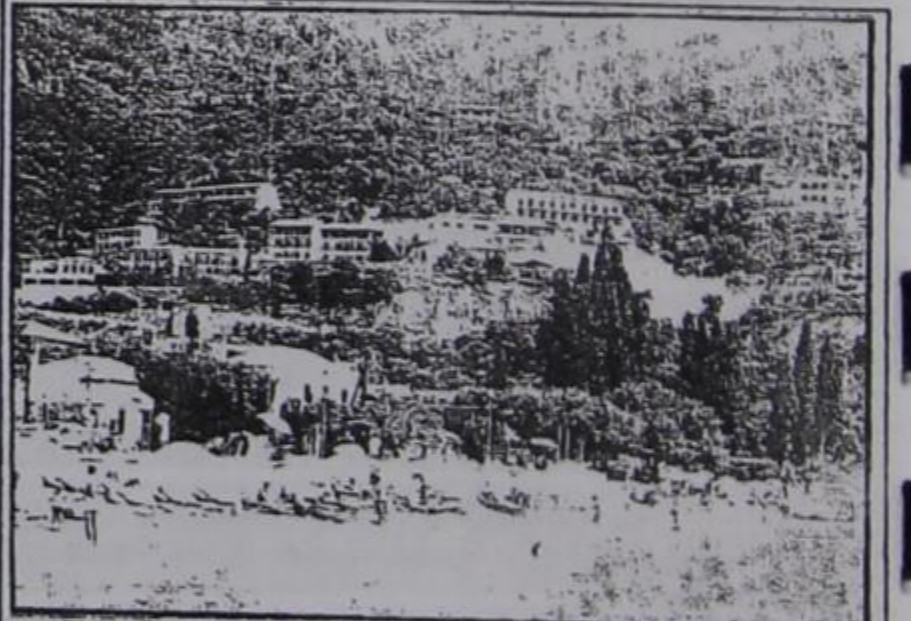
Τελείωσε την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και ειδικεύτηκε στη Μικροβιολογία την οποία και ασκούσε επαγγελματικά εδώ και 15 χρόνια.

Πριν ένα χρόνο χάθηκε ο πατέρας του Κοσμάς. Η μητέρα του Ευαγγελία με τα αδέρφια του Χριστίνα Τουμπίδη και Δημήτριο Καρανίκα είναι απαρηγόρητοι για τον πρόωρο χαμό του Γιώργου.

Από μας θερμά συλλυπητήρια.

**ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ**

Επώνυμο: Τηλ.....
Όνομα: Πόλη: Τ.Τ.....
Διεύθυνση: Επιθυμώ να γίνω συνδρομητής της εφημερίδας για το έτος



HOTEL «MARILENA»

Θ. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ

ΤΗΛ. (0661) 93981 - 82 - 83 - 84 και 89

και (0651) 31495

ΚΕΡΚΥΡΑ

Ο εορτασμός του 15 Αυγούστου



= Συνέχεια από την 1η σελίδα =
συλλόγου που ενθουσίασε με την πολύ καλή εμφάνισή του.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας συνεχίστηκαν οι εκδηλώσεις στην πλατεία του χωριού πρώτα με την εμφάνιση του χορευτικού συγκροτήματος του μορφωτικού συλλόγου του Επταχωριού που εντυπω-

σίασε με τα τοπικά τραγούδια και τους χορούς που παρουσίασαν οι όμορφες κοπέλες και τα αγόρια του συγκροτήματος.

Ο κόσμος τους χειροκρότησε αυθόρμητα για την όμορφη εμφάνισή τους. Συνέχεια το μεγάλο χορευτικό του συλλόγου μας έκανε την είσοδο στην πλατεία του χωριού με τον πιο



εντυπωσιακό τρόπο.

Από τρία σημεία μπήκαν τα αγόρια με τις όμορφες ενδυμασίες και καθάλα σε άλογο στην πλατεία όπου τους περίμεναν οι παραδοσιακά ντυμένες Ντενισκιώτισσες κοπέλες και ο χορός άνοιξε με τη «Μαλάμω».

χνίδια που μέχρι πρότινος είχαν σχεδόν ξεχαστεί.

Οι εορταστικές εκδηλώσεις συνεχίστηκαν και τη δεύτερη μέρα 16 Αυγούστου με τη δοξολογία στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου και με την εμφάνιση στην πλατεία της εκκλησίας



Ακολούθησαν και άλλοι λεβέντικοι τοπικοί μας χοροί σε όλη δε τη διάρκεια ο κόσμος χειροκροτούσε τα παιδιά για την τέλεια εμφάνισή τους.

Μετά τους χορούς,

αυτής του μικρού χορευτικού συγκροτήματος του συλλόγου, που απέσπασε και πάλι τα θερμά χειροκροτήματα όλων των παρευρισκομένων.

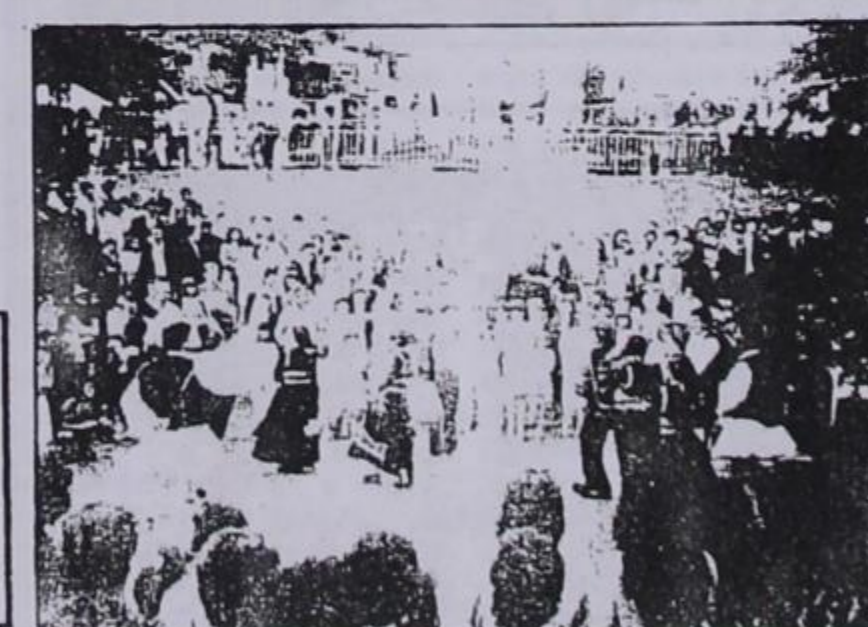
Εδώ έκλεισαν και οι εορ-



ομάδα συγχωριανών μας ξαναθυμήθηκαν τα παλιά και παραδοσιακά παιχνίδια που παλιότερα παίζονταν απ' τους ίδιους όταν ήταν μικρά παιδιά ακόμη. Μπορούμε να πούμε ότι παρόλα τα χρόνια που έχουν περάσει από τότε και τα άσπρα μαλλιά που στους περισσότερους εμφανίστηκαν, εν τούτοις η εκτέλεση των παιχνιδιών ήταν άριστη. Η «κάσα», η «Τσικουκρίκα» και τα «Σκαμνάκια» ήρθαν στο μυαλό όλων μας, οι δε νεότεροι οπωσδήποτε έμαθαν πως παίζονταν αυτά τα παι-

ταστικές εκδηλώσεις του 15 Αυγούστου για τις οποίες δούλεψαν με ζήλο και φιλότιμο όλα τα παιδιά των συγκροτημάτων κάτω απ' τις οδηγίες του συμπατριώτη γυμναστή Χρήστου Μάτσια, που μαζί με το γραμματέα της Κοινότητας και του Συλλόγου Αναστασίου Καράτζιου είχαν και όλη την ευθύνη της διοργάνωσης του τριημέρου.

Από μας λοιπόν αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους, που τόσο κουράστηκαν να μας παρουσιάσουν αυτό το όμορφο πρόγραμμα.



**ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ - ΔΗΜΟΣΙΑ
- ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ
Ο «ΚΩΣΤΑΣ»
Κ. Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ**

☎ (0381) 96178 ☎

ΔΡΟΣΕΡΟ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΑΛΑΜΠΑΤΣΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΑ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΜΕΤΩΝΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ - ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ Κ.Λ.Π.

ΨΥΚΤΙΚΟΙ ΘΑΛΑΜΟΙ - ΡΥΜΟΥΛΚΕΣ Κ.Λ.Π.

«Ο ΦΑΝΗΣ»

ΤΗΛ. 0382- 62740 και 61711, 61744

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 28 - ΚΡΥΑ ΒΡΥΣΗ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ



**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΧΡΥΣΟΧΟΪΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 121
ΤΗΛ. 220.765 - ΛΑΡΙΣΑ**

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Για μια εναλλακτική ιστορική προσέγγιση του βλάχικου ζητήματος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΝΙΤΣΙΑΚΟΥ

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Η μικρή από οικιστική άποψη σπουδαιότητα του πληθυσμικού κέντρου αυτού του τόπου δεν παρέχει δυνατότητα εμπορικής και βιοτεχνικής ανάπτυξης στα όρια της κοινότητας. Λειτουργεί σε σχέση με ένα τοπικό εμπορικό κέντρο - αγορά προς το οποίο διοχετεύει πλεόνασμα προϊόντων και από το οποίο προμηθεύεται άλλα είδη απαραίτητα για τη διαβίωσή του. Αυτή η σχέση καταλήγει να είναι εξαρτητική με βάση την άνοιξη ανταλλαγή μιας και υπάρχει μια οικονομική διαφοροποίηση ανάμεσα στον απλό παραγωγό και τον έμπορο, με τον οποίο αυτός συναλλάσσεται. Η οικονομική δραστηριότητα του απλού παραγωγού χαρακτηρίζεται από την παραγωγή αξιών χρήσης ενώ του εμπόρου από τη λειτουργία αξιών ανταλλαγής.

Οι όποιες φυγόκεντρες δυνάμεις που τυχόν εμφανίζονται στα πλαίσια της απλής κτηνοτροφικής κοινότητας, μιας και αυτή λόγω της τοπογραφικής της λειτουργίας δεν μπορεί να φιλοξενήσει εμπορικές διαδικασίες στους κόλπους της, εξοστρακίζονται προς τα εμπορικά κέντρα αφήνοντας έτσι ανέπαφη την ομοιογένεια απ' αυτή την άποψη της Κοινότητας (22). Αν και για να μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα ειδικά για την κοινότητα, που εξετάζουμε δε σώζονται ούτε στην προφορική παράδοση παραδείγματα ανθρώπων που μέσω της επίδοσης στο εμπόριο να πέρασαν στην καπιταλιστική διαδικασία και να εξοστρακίστηκαν εγκαθιστάμενοι στα εμπορικά κέντρα. Η προφορική παράδοση διασώζει παραδείγματα ανθρώπων που εγκατέλειψαν την κτηνοτροφία και την κοινότητα για τον αντίθετο λόγο δηλ. την πτώχευση λόγω της απώλειας του βιού τους (23).

Η κοινωνική άρα και πολιτιστική ομοιογένεια που χαρακτηρίζει τις κοινότητες αυτής της κατηγορίας οφείλεται στην οικονομική τους θέση στο όλο σύστημα εφοδιασμού της αυτοκρατορίας και η συνεχισή της στους μηχανισμούς απόσπασης των φυγόκεντρων τάσεων από τους κόλπους της Κοινότητας στα εμπορικά και βιοτεχνικά κέντρα όπου υπήρχαν οι προϋποθέσεις εξάσκησης ενός επαγγέλματος. Όταν λέμε ομοιογένεια δεν εννοούμε ασφαλώς και κάποια κοινωνική ισότητα ως προς το μέγεθος των περιουσιών και την πολιτική δύναμη των μελών της Κοινότητας. Επήλθαν διαφοροποιήσεις στον τομέα αυτό, αλλά δεν στάθηκαν γενεσιουργές αιτίες μιας διαφοροποίησης σε επίπεδο οικονομικής συμπεριφοράς και κοινωνικής συνείδησης, αλλά γιαυτό το θέμα θα συζητήσουμε σε άλλο κεφάλαιο όπου θ' αναφερθούμε στην κτηνοτροφία ως παραγωγική διαδικασία και τις επιπτώσεις της στην κοινωνική δομή της κτηνο-

τροφικής ομάδας και Κοινότητας.

Δεδομένου λοιπόν των κοινωνικο-οικονομικών θεσμικών πλαισίων μέσα στα οποία λειτουργούν οι κτηνοτροφικές κοινότητες, φτάνουμε στο συμπέρασμα πως στη βάση της διαφοροποίησης μιας ομάδας ανθρώπων από ορισμένες τέτοιες κοινότητες βρίσκεται η προνομιούχος από κάθε άποψη θέση, ενώ γενικά τα μικρά καθαρά κτηνοτροφικά χωριά λειτουργώντας στη περιφέρεια μιας τοπικής αγοράς, παραμένουν σε αρχαϊκές μορφές οικονομικής λειτουργίας και κοινωνικής συμπεριφοράς, όπως άλλωστε και όλοι οι παραγωγοί κτηνοτρόφοι όπου κι αν κατοικούσαν. Η ιδιότητα κτηνοτρόφων που ξεκαλοκαιριάζουν σε εμπορικά κέντρα με τα κοπάδια τους ως κατοίκων αυτών των κέντρων δεν τους διαφοροποιούσε από τους υπόλοιπους κτηνοτρόφους. Ήταν η εμπορευματική δραστηριότητα στα πλαίσια ενός διεθνούς κυρίως εμπορίου που επέφερε την οικονομική διαφοροποίηση μιας τάξης που περνούσε από την κτηνοτροφία μέσω της βιοτεχνίας στο εμπόριο. (24)

Η διαδικασία υπαγωγής των παραγωγικών ομάδων και κοινοτήτων της υπαίθρου στη λειτουργία της αγοράς υπό τις παραπάνω συνθήκες εξηγείται στη βάση της διχοτόμησης υπαίθρου - αστικών κέντρων που χαρακτηρίζει την οθωμανική αυτοκρατορία από τη δημιουργία της, διχοτόμησης που είναι λειτουργική στο φεουδαλικό σύστημα παραγωγικών σχέσεων που υιοθετεί το διττό χαρακτήρα της οικονομίας. Οι εμπορευματικές σχέσεις αναπτύσσονται στη σφαίρα κυκλοφορίας των προϊόντων και όχι στη σφαίρα παραγωγής τους (25). Έτσι οι κτηνοτρόφοι των μεγάλων βλάχικων πληθυσμικών κέντρων που λειτουργούσαν ως εμπορικοί κόμβοι και ως τοπικές αγορές με το πέρασμά τους στην εμπορική διαδικασία αποδεσμεύονται από τα στενά πλαίσια της Κοινότητας καταγωγής τους, αποκτώντας ένα κοσμοπολιτικό χαρακτήρα, αλλά διατηρώντας βέβαια επαφή και συναισθηματικούς δεσμούς με τον τόπο τους που συχνά εκφράζονται μέσω των ευεργετημάτων τους. (26)

Η σφαίρα παραγωγής στον κτηνοτροφικό τομέα δεν απαντά στις προκλήσεις που δέχεται από τη σφαίρα κυκλοφορίας αν και είναι υποταγμένη στους κανόνες της (27).

Αποτέλεσμα αυτών των διαδικασιών είναι η απλή κτηνοτροφική Κοινότητα όπως τη βρίσκει το τέλος της οθωμανικής κυριαρχίας, η κοινότητα που εγκλωβισμένη οικονομικά διατηρεί τα παραδοσιακά της κοινωνικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά, κατά έναν περισσότερο ομοιογενή τρόπο χωρίς το παραμικρό ίχνος αστικής ζωής. Δείγμα μιας τέτοιας κοινότητας αποτελεί η Λετομηλίτσα, το χωριό που θα μας απασχολήσει στη συνέχεια.

Η συμβολή τους στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της Κοινότητάς τους ήταν μεγάλη μιας και δεν έπαυαν να διατηρούν σχέσεις με αυτές αφού οι εμπορικοί τους φορείς είχαν οικογενειακό χαρακτήρα έτσι ώστε η βάση του βρίσκονταν τουλάχιστον θεωρητικά, ιδεολογικά στο χωριό, όπου υπήρχε και ένας από τους αδελφούς δρώντας σ' αυτό το χώρο.

22. Υπάρχουν πάμπολλα παραδείγματα ανθρώπων που εγκατέλειψαν τα κτηνοτροφικά χωριά τους εγκαθιστάμενοι στις πόλεις όπου εξάσκησαν το εμπόριο.

23. Η σχετική παράδοση αναφέρει πως ορισμένες κτηνοτροφικές οικογένειες από την Λετομηλίτσα έχασαν τα πρόβατά τους εξαιτίας ενός θανάτου και αναγκάστηκαν να επιδοθούν σε άλλα βιοποριστικά επαγγέλματα. Τέτοια επαγγέλματα ήταν του αγιογράφου και του χρυσοχόου. Αναφέρεται μάλιστα πως νέα αρσενικά μέλη αυτών των οικογενειών εμαθθήτευσαν στην Ιταλία ως αγιογράφοι και μετέπειτα έχοντας ως βάση το χωριό Χιονιάδες της Ηπείρου έκαναν εξορμήσεις σ' όλη την Ελλάδα αγιογραφώντας ναυούς. Βλ. επίσης Γεωργ. Παΐσιου «Αγιογραφία και Αγιογράφοι Χιονιάδων», «Ηπειρωτική Εστία» 9 (1960) σσ. 773-779, σ. 775-6.

24. Βλ. Βασ. Τόκου, ό.π. (σσ. 92-127) επίσης Stahl.

25. Βλ. Ν. Τodorov, ό.π. (σ. 265).

26. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις αποτελούν οι μεγάλοι ευεργέτες από το Μέτσοβο, τη Μοσχόπολη και άλλες βλάχικες κοινότητες.

27. Βλ. Σπύρος Ασδραχάς, ό.π. σ. 21.

ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΕΙ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

= Συνέχεια από την 1η σελίδα =

σε πολύ πλεονεκτική θέση. Η γειτνίαση όμως με το σημερινό νεκροταφείο απομακρύνει κάθε ενδιαφέρον για χτίσιμο.

Για τους παραπάνω λόγους πιστεύουμε ότι η ΑΜΕΣΗ μεταφορά είναι πλέον επιτακτική ανάγκη και πρέπει να αρχίσει το ερχόμενο καλοκαίρι, μια και τίποτε δεν την εμποδίζει.

Ο γράφων συζήτησε το θέμα και με μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής και διαπίστωσε ότι από μέρους της εκκλησίας υπάρχει η σχετική προθυμία.

Γεννάται αμέσως όμως το θέμα της επιλογής της νέας τοποθεσίας.

Εμείς πιστεύουμε ότι μια απ' τις πιο κατάλληλες για το σκοπό αυτό τοποθεσία είναι το ύψωμα γύρω απ' το παλιό εκκλησάκι «Αγία Τ'ξιδόρικ'» και μάλιστα η δυτική πλευρά του.

Τοποθεσία που παρουσιάζει τα παρακάτω πλεονεκτήματα:

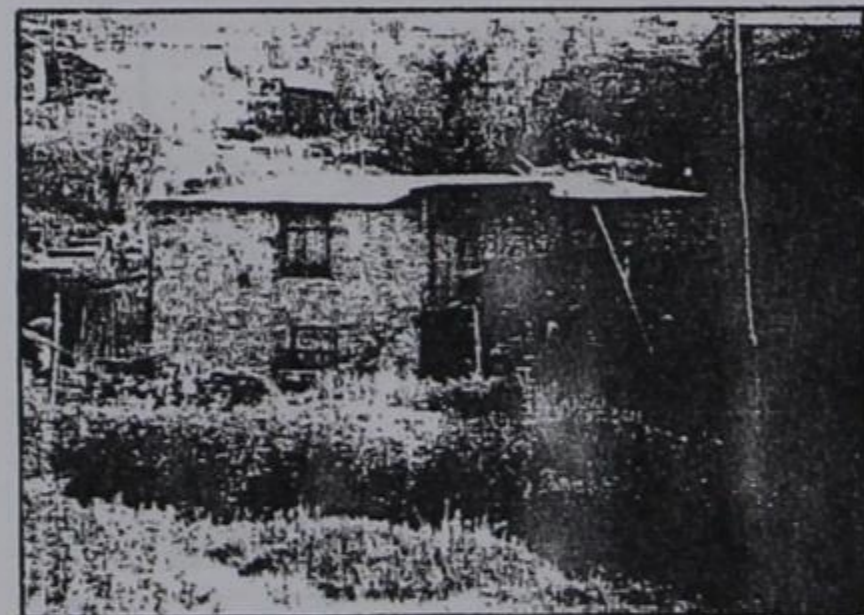
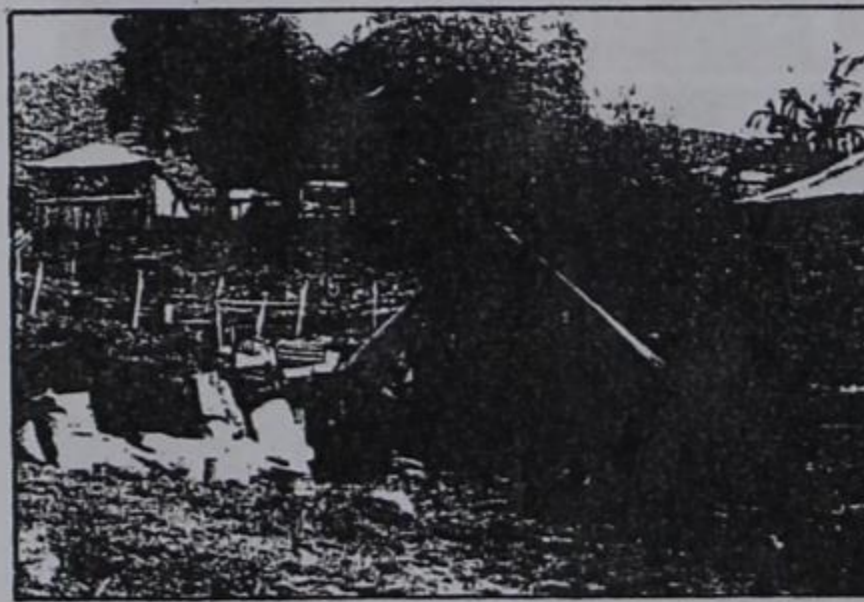
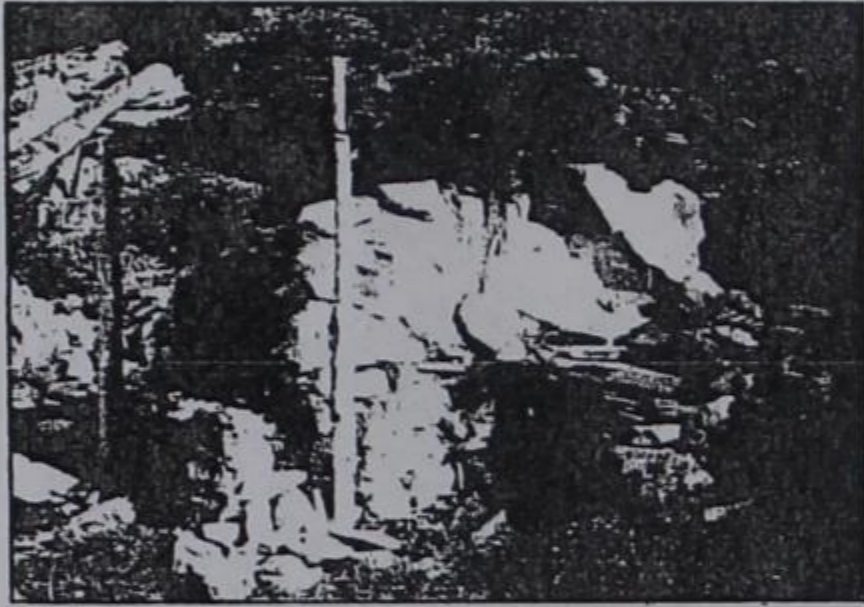
- ★ 1) Είναι πολύ κοντά στην εκκλησία.
- ★ 2) Υπάρχουν εκεί τα θεμέλια της παλιάς εκκλησίας που αργότερα μπορεί να κτιστεί στα ίδια τα θεμέλια.
- ★ 3) Είναι σε μέρος μη ορατό απ' όλα τα σημεία του χωριού. (Μιλάμε πάντα για τη δυτική πλευρά του υψώματος).
- ★ 4) Υπάρχει έτοιμος δρόμος που περνά απ' την περιοχή αυτή.
- ★ 5) Το έδαφος είναι ομαλό και οι δαπάνες διαμόρφωσής του θα είναι ελάχιστες.
- ★ 6) Η θέση (λόγω υψώματος) προσφέρεται για νεκροταφείο και οστεοφυλάκιο.

Οι αρμόδιοι της εκκλησιαστικής επιτροπής ας εξετάσουν το θέμα και πιστεύουμε ότι η Κοινότητα θα παραχωρήσει το χώρο γύρω απ' το εξωκλήσι, που και παλιότερα ανήκε στην εκκλησία. Η δε μεταφορά του πρέπει να αρχίσει απ' το ερχόμενο καλοκαίρι.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Αυτή τη φορά αντί για πολύ παλιές φωτογραφίες δημοσιεύουμε πιο πρόσφατες, ίσως της προηγούμενης δεκαετίας, που αποτελούν ανάμνηση πλέον αφού τα τσιμεντένια έχουν αντικαταστήσει τα γραφικά πέτρινα σπίτια του χωριού.

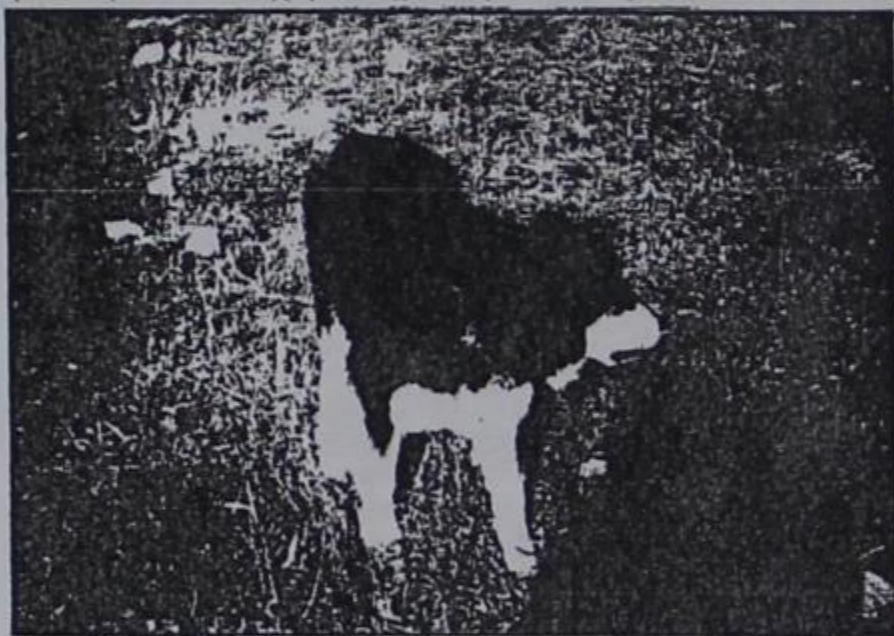
Λέγεται άραγε αυτό ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ;



Σκυλο... σοφίες

Ανέκαθεν ο άνθρωπος είχε διαπισώσει πόσο χρήσιμο για τον ζώο είναι το σκυλί γιαυτό και αποφάσισε να το εντάξει στα ζώα εκείνα, που θα τον πλαισιώνουν, είτε αποδεχόμενος τις υπηρεσίες του, είτε απολαμβάνοντας τη συντροφιά του. Έτσι στην πρώτη περίπτωση έχουμε τα σκυλιά φύλακες π.χ. φύλακας κοπαδιών, σπιτιών, εργοστασίων, συνόρων, γηπέδων, ανιχνευτές ναρκωτικών ουσιών, βομβών και θηραμάτων. Ενώ στη δεύτερη περίπτωση έχουμε τα σκυλιά των σαλονιών.

Εξετάζοντας τις αρετές του σκυλιού φύλακα θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε ανεπιφύλακτα σαν το



πιστότερο ζώο προς τον άνθρωπο. Είναι φύλακας, είναι σύμμαχος του, ανιδιοτελής φίλος, προστάτης όλης της οικογένειας και του κοπαδιού. Προσφέρει με πάθος τις υπηρεσίες του και πολλές φορές αυτό του το πάθος τον οδηγεί ακόμη και στο θάνατο. Η κοινωνική του προσφορά είναι μεγάλη. Παράδειγμα τα σκυλιά του Αγίου Βερνάρδου, που κυριολεκτικά σώζουν ζωές στις χιονισμένες πλαγιές των Άλπεων. Ανακαλύπτουν βόμβες των τρομοκρατών, ανιχνεύουν ναρκωτικές ουσίες, αποθαρρύνουν τους επίδοξους ταραξίες των γηπέδων συμβάλλοντας έτσι στη διατήρηση της έννομης τάξης.

Άλλα χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά φορτίων με έλκυθρο στα βόρεια κύριως μέρη και άλλα κάνουν χρυσές δουλειές παίζοντας στον κινηματογράφο, προσφέροντας έτσι στους κατόχους του υπέρογκα χρηματικά ποσά.

Δεν αξίζουν λοιπόν κάποιο τίμημα αυτά τα υπέροχα ζώα; Πράγματι οι ιδιοκτήτες των τ' αμείβουν τόσο ηθικά, όσο και υλικά (ειδική διατροφή, ιατροφαρμακευτική περιθαλψη). Οι συμπατριώτες μας Ντενισκιώτες διαθέτουν ικανό αριθμό σκυλιών για τη φύλαξη των κοπαδιών τους και καυχώνται για το δυναμισμό και την ικανότητα με την οποία αποκρούουν τις επιθέσεις των λύκων. Τα θεωρούν μέλη της οικογένειας και αγωνιούν όταν κάποιο από αυτά το «ξέκοψαν» οι λύκοι. Η αφοσίωση του σκύλου στον αφέντη του τσομπάνη, είναι μεγάλη, ενώ ο ίδιος δείχνει έμπρακτα το ενδιαφέρον προστατεύοντάς το με κάθε τρόπο από τους πιθανούς εχθρούς του. Εδώ θα παραθέσουμε ένα παράδειγμα πίστης και αυτοθυσίας ανθρώπου προς το

σκύλο.

Προ πολλών ετών στο χωριό Γερακάρι Αγιάς, όπου είχε το μαντρί του ο αείμνηστος Θανάσης Καλέσης και στην πλαγιά όπου έβοσκαν τα γίδια, εμφανίστηκε ομοχώριος κυνηγός. Στη θέα του τα σκυλιά τον εξέλαβαν σαν εχθρό και του έδειξαν τις άγριες διαθέσεις των. Πιστεύοντας ο ίδιος ότι αυτοπροστατεύεται πυροβόλησε τραυματίζοντας δύο από αυτά. Ο ιδιοκτήτης εμφανίστηκε αμέσως στον τόπο που συνέβη το περιστατικό, ζήτησε εξηγήσεις από το δρόστη κυνηγό κι εκείνος αντί απαντήσεως του πρότεινε το γεμάτο όπλο. Δεν τα έχασε ο μακαρίτης Θανάσης και με αξιοθαύμαστη ψυχραιμία τον απόπλισε βάζοντας σε κίνδυνο τη σωματική του ακεραιότητα. Κιόλα αυτά για να υπερασπισθεί τα σκυλιά του, τους πιστούς του φίλους, τους συμμάχους, τους συνεταίρους του.

Ας αλλάξουμε όμως σελίδα και ας εξετάσουμε και την άλλη κατηγορία των σκυλιών των σαλονιών όπως λέγονται, που τόσο πολύ απασχόλησαν την κοινή γνώμη τώρα τελευταία και που έγιναν αντικείμενο διενέξεων μεταξύ υπερασπιστών της ιδέας της συγκατοίκησης ζώων και ανθρώπων στο διαμέρισμα και του Αρείου Πάγου, που γνωμάτευσε για το αντίθετο. Ποιοι είναι λοιπόν, αυτοί που υπερασπίστηκαν με μανία την παραμονή των σκυλιών στο διαμέρισμα;

1. Άνθρωποι που είναι «δύσκολοι» στην επικοινωνία με τους συνανθρώπους τους.
2. Άνθρωποι αυταρχικοί, απότομοι, που ενώ δεν «πρνάει» η αυταρχικότητά τους στους άλλους, στα σκυλιά βρίσκουν τον ιδανικό εκφραστή τους.
3. Τα παιδιά.
4. Οι ηλικιωμένοι μοναχικοί.
5. Η λεγόμενη υψηλή κοινωνία που αρέσκεται σε σπάνιες και ακριβές ράτσες.
6. Οι καλλιτέχνες. Εκ φύσεως ευαίσθητοι και «τρυφεροί» θεωρούν απαραίτητη την παρουσία των συμπαθών τετραπόδων κοντά τους συμπληρώνοντας έτσι την εξωτερική τους εικόνα. Τα προσφέρουν υπερβολικά «τρυφερότητα» και αυτά σαν ιδανικοί αποδέκτες την αποδέχονται, κάτι που ο κοινός άνθρωπος θα το θεωρούσε υπερβολή.
7. Οι κυνηγοί.

Αυτοί είναι λοιπόν που επιδιώκουν με κάθε τρόπο να νομιμοποιηθεί η συγκατοίκηση ανθρώπων και ζώων στο ίδιο διαμέρισμα, χαρακτηρίζοντας αυτή την ενέργεια σαν προβολή της έννοιας ΖΩΟΦΙΛΙΑ. Είναι λοιπόν αυτό ΖΩΟΦΙΛΙΑ; Ο γράφων σε μακρές συζητήσεις που είχε με συμπατριώτες μας κατέληξε, ότι οι παραπάνω κατηγορίες ανθρώπων ΔΕΝ είναι ζωόφιλοι είναι αυταρχικοί, δύστροποι, δύσκολοι χαρακτήρες, μπιρούν να τα προστάζουν και αυτά να υπακούουν, γιατί δεν έχουν προσωπική άποψη, δεν έχουν ανθρώπινο μυαλό (παρά τον υψηλό δείκτη νοημοσύνης), δεν έχουν ανθρώπινη υπόσταση και προσωπικότητα. Κι όμως εν ονόματι της ζωοφιλίας τα φυλακίζουν στο διαμέρισμα, τα στερούν την ελευθερία, βάζουν σε πρώτη η μοίρα τον παράγοντα ζώο, παρά τον άνθρωπο. Τι είναι όμως αυτό; Αυτό ονομάζεται απλά προσωπική ευχαρίστηση, φιλαυτία, μια ικανοποίηση του εγώ, είναι η κακώς εννοούμενη ζωοφιλία, αφού ποτέ τους δεν πρόσφεραν έστω και την παραμικρή βοήθεια σ' άλλο ζώο παρά μόνο στο ΔΙΚΟ τους, δε διαμαρτυρήθηκαν για την περιφερόμενη αρκούδα στους δρόμους με το χαλκά στη μύτη από το γύφτο, δεν ύψωσαν τη φωνή τους για τη συνεχή δηλητηρίαση των ψαριών των Ελληνικών ποταμών και θαλασσών από χημικά και θιομηχανικά απόβλητα, δεν αντέδρασαν ποτέ, όσον αφορά στον αφανισμό εκατοντάδων ποικιλιών ζώων από τη χώρα μας, δε βοήθανε, ώστε να πολλαπλασιαστούν ορισμένα είδη, που τείνουν να αφανιστούν παντελώς, διατηρώντας έτσι την ισορροπία στο οικοσύστημά μας.



Ομάδα κυνηγών σε μια ανάπαυλα ύστερα απ' το έργο τους

Κι όμως, οι αυτοαποκαλούμενοι «ΖΩΟΦΙΛΟΙ» ξυλοφορτώνουν έξω από τα υπουργεία περαστικούς, που είχαν αντίθετη γνώμη επί τη δική τους, διεκδικούν την ικανοποίηση του αιτήματός τους με τον ίδιο φανατισμό που ήθελαν οι Άραβες να επιβάλλουν το Μωαμεθανισμό δεν σέβονται και παραβιάζουν την ελευθερία των συνανθρώπων τους, ρυπαίνουν τα πάρκα, δρόμους - πλατείες, όπου παίζουν παιδάκια και πολλές φορές τρομοκρατούνται, με αποτέλεσμα την απόκτηση της παθολογικής φοβίας. Προκαλούν ηχορύπανση με τα συνεχή γαυγίσματα, εξανεμίζοντας έτσι τη διάθεση για μελέτη του μαθητή - φοιτητή, κουράζει τον ασθενή, που του συστήνεται ηρεμία και γενικά προσθέτει άγχος στον ήδη φορτισμένο κάτοικο της πόλης. Δεν συλλογίζονται, ότι πολλά παιδάκια στον κόσμο πεθαίνουν από πείνα, ενώ αυτοί διαθέτουν τεράστια ποσά για τη συντήρηση - διασφάλιση σκυλιών ράτσας, είτε σαν ειδική διατροφή, είτε σαν ιατροφαρμακευτική περιθαλψη (ένα σκυλί το πήγε σε ψυχολόγο η ιδιοκτήτρια, ενώ εμείς συνωστίζομαστε στα ράντσα των νοσοκομείων), είτε σαν καλλωπισμός. Και όμως αυτοί θέλουν να λέγονται «ζωόφιλοι».

Τότε πώς πρέπει να χαρακτηρίσουμε την προσπάθεια που καταβάλλει η διάσημη γαλλίδα σταρ του σινεμά Μπριτζίτ Μπαρντό για τη διάσωση της φώκιας και άλλων ζώων, ή την έρευνα για επιστημονική βοήθεια του Ζακ Υβ Κουστό στα ζώα που τείνουν να εξαφανιστούν από τη γη;

Ας κάνουμε λοιπόν αυστηρή κριτική και ας θγάλλουμε χρήσιμα συμπεράσματα, για το αν πρέπει να συγκατοικήσουμε με τα σκυλιά ή όχι. Εμείς τοποθετηθήκαμε με τα παραπάνω, ζήσαμε πάμπολλες εμπειρίες δυσαρμονίας σχέσεων ανθρώπων - σκυλιών στα διαμερίσματα των μεγαλουπόλεων και είμαστε απόλυτοι για την κρίση μας. Θα μας φανεί ιδιαίτερα παράξενο αν κάποιος «δικός μας» θγάλλει το σκυλί του για «πιπί» σε κάποιο πάρκο μεγαλούπολης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΚΑΛΕΣΗΣ
Θεσσαλονίκη



Ανάπαυλα μετά από παλιότερες δεινροφυτεύσεις

**Χειμωνιάτικες
διακοπές
στην Αετομηλίτσα**

Είχαμε ξεκινήσει πρωί - πρωί για κυνήγι μια παρέα πέντε - έξι άτομα. Αγριογούρουνα θα κυνηγούσαμε και σκεφτόμουν πως αν το κατέβαζα εγώ θάπαρνα και το κεφάλι. Την εποχή εκείνη τρώγαμε κρέας Πάσχα - Χριστούγεννα - σε κανένα γάμο, και όταν γοφούσε κανένα σφαχτό. (Μιλάει ο μπαρμπα Μήτσος και η κουθέντα περιστρέφεται στη ζωή πριν από σαράντα πενήντα χρόνια και στα κατορθώματα εκείνης της εποχής). Βαδίζαμε και σκεφτόμουν πως αρκετές φορές μας ξέφυγαν, έπρεπε κάποτε να τα βαρέσουμε.

Έτρωγα και το κρύο, ένας λόγος παραπάνω. Μετά από δυο ώρες δρόμο κατεθήκαμε χαμηλά στο Αρούγκου. Ξέραμε το μέρος όλοι και πιάσαμε καρτέρια. Τα καλύτερα οι αβτζήδες, τ' άλλα εμείς. Πέρασαν καναδυο ώρες και καθώς δεν κινιόμουν και το κρύο τρυπούσε, περόνιαζε, άρχισα να τρέμω. Όμως δεν έκανα κιχ, γιατί ήξερα πως τα αγρίμια έχουν φοβερή ακοή, όσφρηση και όραση. Λένε πως ο λύκος μυρίζει τον καπνιστή από πολύ μακριά. Λένε ακόμα, οι κυνηγοί στο καρτέρι μήτε

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Το αγριογούρουνο

βήξιμο μήτε κλάσιμο.

Έτσι κρυμμένος που ήμουνα μόνο τα μάτια έπαιζα. Είχα μευδιάσει απ' την ακινησία και θήραμα δεν έβλεπα, εκτός απ' το ψωμοτύρι που είχα στο ντορβά. Σκεφτόμουν να ριζώ κανένα τουφεκίδι στον αέρα να σηκωθούμε να φύγουμε, όμως άλλος ήταν επικεφαλής κι έτσι λούφαξα ξανά.

Είχα απελπιστεί όταν ακούγονται τα σκυλιά που χτυπιόταν, γαυγίζαν δυνατά. Προσπάθησα να καταλάβω τι γίνεται. Μου φαίνονταν πως άλλοτε έρχονταν, άλλοτε έφευγαν, πήγαιναν αριστερά - δεξιά, δεν έβγαζα άκρη. Τα ξέχασα όλα, κρύο, ψωμί, χωριό. Από το δυνατό γαύγισμα ήταν σίγουρα μεγάλο ζώο, όχι λαγός ή αλεπού.

Γουρούνια θάνατι λέω. Σηκώνω τον κόκορα νάμαι έτοιμος να ριζώ σαν έρβει και περιμένω.

Κόβονται (γαυγίζουν) τα σκυλιά συνέχεια και σκέφτομαι νάμαι εγώ ο τυχερός να πέσει σε μένα. Σε υπερένταση, αλλά δεν μου γλυτώνει με τίποτα.

Ξαφνικά από πού βγήκε δεν κατάλαβα βλέπω μπροστά μου στα πέντε μέτρα να σταματάει ένα ζαρκάδι. Στήνει τ' αυτιά του ν' ακούσει αν το κυνηγάνε τα σκυλιά. Σηκώνω λίγο το όπλο και το ζυγίζω. Σκοπεύω στο στήθος και σκέφτομαι πως θα το τρυπήσω ως πέρα.

Σταματημένο μπροστά μου, θέλησα μέσα απ' το στόχαστρο να το καμαρώσω λίγο. Τι περηφάνεια!!! Τι ομορφιά!!! Είναι δυνατόν;

Το θαύμαζα και σ' ένα δευτερόλεπτο γίνομαι άλλος άνθρωπος. Ένα δάκρυ κυλάει από το μάτι του αγριμιού και ένα άλλο σταματάει στο κάτω μέρος.

Το όπλο κατεβαίνει μόνο του σιγά - σιγά



και γω τάχω χαμένα. Ένα ζαρκάδι έρχεται και σταματάει δίπλα του. Μάνα και παιδί.

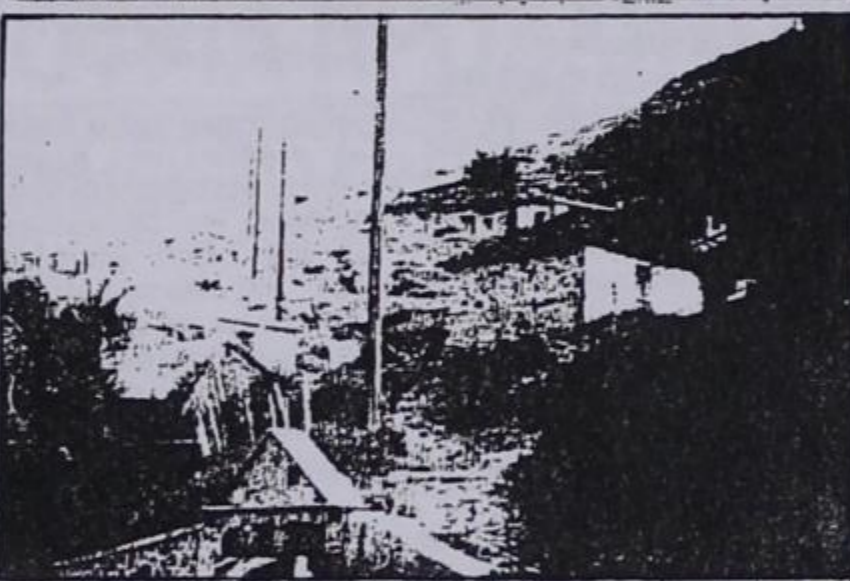
Να χτυπήσω παλαμάκια να τα διώξω; Όχι μπορεί να πέσουν στους άλλους κυνηγούς. Κρύβομαι εγώ τώρα και σε λίγο βγαίνουν με πηδήματα απ' τον κλοιό που τάχουμε.

Δεν τόπα σε κανένα τότε...

Για την αντιγραφή Β.Γ.

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Οι φωτογραφίες διαφέρουν λιγότερο από δέκα χρόνια. Μιλούν μόνες τους και τα δικά μας σχόλια είναι περιττά.



ΠΟΙΟΙ ΕΚΛΕΧΤΗΚΑΝ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Από την εφημερίδα «ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» αναδημοσιεύουμε τα αποτελέσματα των Δημοτικών και Κοινοτικών εκλογών που διεξήχθησαν στην επαρχία Κόνιτσας.

Δήμαρχος Κόνιτσας εκλέχτηκε ο Πρόεδρος Χατζηεφραϊμίδης. Στις Κοινότητες εκλέχτηκαν οι παρακάτω:

Αγία Βαρβάρα Γρ. Παπανικολάου, Ασημο-Ζιάκος, Αγία Παρασκευίου Γρηγ. Στεργίου, υή Παντ. Γαλάνης, Αε-Βούρμπιανης Χαράλ. Σκουφίας, Γανναδιού Αριστ. Τζιμινάδης, Γοργοποτάμου Συμ. Παπαγεωργίου, Διστράτων Δημ. Ρουσιάκης, Δροσοπηγής Κων. Ζιώγας, Ελευθέρου Στέφ. Γούρης, Εξοχής Βασ. Λωλίδης, Ηλιόραχης Παν. Πασιάς, Καβασιλών Χαρ. Κουτρομπίνας, Καλλιθέας Βασ. Λάκκας, Καστανέας Θωμάς Δούκας, Κεφαλοχωρίου Κοσμάς Σδούκος, Κλειωνιάς Χρόνης Καλτσούνης, Λαγκάδας Δημ. Μπλιθιώτης, Μαζιού Κων. Μπράζιος, Με-λίσσοπειρας Βασ. Λάμπρου, Μολίστης Δημ. Λέτσιος, Μολυβδοσκεπάστου Αναστ. Μότσης, Μοναστηρίου Παναγιώτα Τιμοθέου, Νικάνορος Βασ. Παπα-χαρίσης, Οξυιάς Απ. Αθανασόπουλος, Πάδων Ιωαν. Τόσκας, Παλαιοσελιού Στέργ. Κουρτινός, Πηγής Ευαγγ. Κόντος, Πλα-

γιάς Βασ. Κ. Μήτσος, Πληκταίου Παύλος Βρούκος, Πουρνιάς Χρ. Κοντογιάννης, Πύργου Λεων. Δέδος, Πυρσόγιαννης Βασ. Γ. Παπαγεωργίου, Φούρ-κας Σερ. Φοίγκας, Χι-νάδων Σπ. Λιάτσος

γιάς Βασ. Κ. Μήτσος, Πληκταίου Παύλος Βρούκος, Πουρνιάς Χρ. Κοντογιάννης, Πύργου Λεων. Δέδος, Πυρσόγιαννης Βασ. Γ. Παπαγεωργίου, Φούρ-κας Σερ. Φοίγκας, Χι-νάδων Σπ. Λιάτσος

Γνωρίζετε ότι...

Παραδόθηκε η κασέτα στην οποία τραγουδάνε οι: Θεόδωρος Φερφέλης, Ζαχαρούλα Μακρή και Καλλιόπη Καράτζιου στο Δημοτικό Ραδιόφωνο Θεσ/νίκης με τα γνωστά τραγούδια του τόπου μας. Τα τραγούδια θα μεταδοθούν προσεχώς, ενώ παράλληλα θα γίνει κάποια συζήτηση στο στούντιο με τον παρουσιαστή και εκπρόσωπο του Συλλόγου Θεσ/νίκης για τα πολιτιστικά της ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ. Την κασέτα επέδωσε στο σταθμό ο συμπατριώτης μας Δημήτρης Β. Καλέσης.

➤ **ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ:** Ο Γυμναστής και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου μας Χρήστος Μάταιας βρήκε την εκλεκτή της καρδιάς του Γεωργία Τζιαχάνα και αρραβωνιάστηκαν. - Επίσης και τ' αδέρφια Αργύρης και Κώστας Στέργιου Μαλιούφα χτύπησαν διάνα και αποφάσισαν να ενώσουν τη ζωή τους με τη Δέσποινα ο πρώτος και τη Δήμητρα ο δεύτερος. Εμείς τους ευχόμαστε συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

Πέτυχαν στις εξετάσεις για τα ΑΕΙ - ΤΕΙ

- Η Φλώρα Γεράσιμου Πασχώνη πέρασε στην Ιατρική Ιωαννίνων.
- Η Δεληγιάνη Ιουλία του Δημοσθένη στο Παιδαγωγικό τμήμα Ιωαννίνων.
- Η Νιτσιάκου Γεωργία του Αποστόλου στο Φυτικής Παραγωγής Θεσ/νίκης.
- Η Θεοδώρα Κων. Γαργάλα στη Φιλοσοφική σχολή Ιωαννίνων.
- Η Νιτσιάκου Αλεξάνδρα του Αποστόλου πέρασε στο Παιδαγωγικό τμήμα Ιωαννίνων και πήρε μεταγραφή στο αντίστοιχο της Θεσ/νίκης.
- Ο Θανάσης Καράτζιος του Μιχαήλ πέρασε στη ΣΕΛΕΤΕ Θεσ/νίκης για μετεκπαίδευση ενός χρόνου.
- Ο Καρανίκας Ζήσης του Κων/νου από το Καλαμάκι πέρασε στη Γεωπονία Θεσ/νίκης.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο συμπατριώτης μας Αρσένης Μπάσδος απ' την Καστοριά προσέφερε για τη μνήμη του πατέρα του ασίμνηστου Βασιλείου Μπάσδου ένα χρηματικό ποσό στο Σύλλογο Αετομηλιτιστών «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πολλά είναι τα θέματα και οι διάφορες συνεργασίες συγχωριανών μας για την εφημερίδα. Λόγω όμως πληθώρας της ύλης θα δημοσιευτούν με σειρά στα επόμενα φύλλα. Ευχαριστούμε

Εκλογές Συλλόγου

Το Δ.Σ. του συλλόγου Αετομηλιτιστών «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ» καλεί τα μέλη του το Σάββατο 24 Νοεμβρίου 1990 και ώρα 8.30 το βράδυ στα γραφεία του Καραϊσκάκη 3 Λάρισα, σε Γενική Συνέλευση με θέματα:

- Απολογισμός του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου.
- Συζήτηση εφ' όλης της ύλης για τα προβλήματα του Συλλόγου.
- Εκλογές για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.
- Η πορεία της εφημερίδας.

Η παρουσία όλων μας είναι αναγκαία και κρίνεται σημαντική για το σύλλογο.

Η κυρ-Αλεξάνδρα θυμάται...

- Ξέρεις Κώστα, γνώρισά το Λαβάκη μαζί με τον πεθερό σου στο καφενείο μας στο Ντένισκο. Μάλιστα ήρθε και στο σπίτι μας δύο - τρεις φορές και τον φιλέψαμε... Η συζήτησή μας άρχισε με αφορμή κάποια πολεμικά γεγονότα που παρουσίαζε η τηλεόραση για το συγκλονιστικό έπος του '40, το ανεπανάληπτο ΟΧΙ μας.

- ... Ήταν Αύγουστος του 1940, όταν ο Κωνσταντίνος Λαβάκης, η ψυχή και ο αετός των κακοτράχαλων ηπειρώτικων βουνών, προσπαθούσε, προσβλέποντας τον πόλεμο που έφτανε, να οχυρώσει τα ελληνοαλβανικά σύνορα. Το Ντένισκο ήταν συχνός σταθμός του και το καφενείο μας, γωνιά ανάπαυσης και περισυλλογής.

Ένα μεσημέρι ο άντρας μου ο Χρήστος τον είδε ιδιαίτερα ανήσυχο και προβληματισμένο. Τον ρώτησε τι σου συμβαίνει. «Απόψε Χρήστο είδα κάποιο σημαδιακό όνειρο. Ένα φίδι μου δάγκωσε το μεγάλο δάχτυλο του χεριού μου. Να ξέρεις ότι θα σκοτωθώ αν ξεσπάσει πόλεμος».

28 Οκτωβρίου 1940. Η πολεμική λαίλαπα φτάνει στη χώρα μας, στο όνομα κάποιου ονειροπαρμένου Μουσολίνιο. Χτυπά



Από τις πιο δημοφιλείς κο. κλασικές κάρτες του πολέμου. Κι αυτή του Ευθ. Παπαδημητρίου

την πόρτα μας με αναίδεια. Ζητά «γη και ύδωρ», «ΟΧΙ» του λέμε όλοι μ' ένα στόμα. «ΟΧΙ» του απαντάν οι κορφές και τα θουνά μας, τα έλατα και τα ρόμπιλα, οι πέρδικες και τ' αηδόνια μας.

Ο Λαβάκης στην πρώτη γραμμή μάχεται για κάτι μεγάλο και ιερό: για την Ήπειρο, για την Ελλάδα μας. Το μικρό βόλι όμως παραμονεύει και τον λαβώνει βαριά. Αναρρώνει και αργότερα οργανώνει αντιστασιακή ομάδα. Συλλαμβάνεται όμως αιχμάλωτος και στέλνεται στην Ιταλία με το πλοίο «Σίτυ ντι Τζένοβα». Μια τορπίλη όμως βυθίζει το καράβι που τον μετέφερε, αναπαύοντας τον για πάντα στα γαλάζια νερά της Μεσογείου.

Αιωνία σου η μνήμη αδερφέ μας... ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΖΕΚΑΣ

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, ΠΡΟΩΘΗΣΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΛΛΟ.

ΦΥΤΩΡΙΑ Κ. ΚΑΡΑΤΖΟΥ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΗΛΕΓΜΕΝΑ
ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ 9 - ΛΑΡΙΣΑ
ΤΗΛ. 257345 και 251915
Ροδακινιές, Μηλιές
Καρυδιές νάνες
κλπ. καρποφόρα

